

»Øst og Vest: En dialog mellem storslåede kulturer« Af Helga Zepp-LaRouche

*Lige fra begyndelsen havde Schiller
Instituttet den idé, at vi måtte have en
retfærdig, ny økonomisk verdensorden;
men at det aldrig ville fungere, hvis det ikke
blev forbundet med en renæssance af
klassisk kultur.*

Det, jeg vil tale om, er ideen om den højeste menneskehed, det fælles filosofiske grundlag for vestlig og asiatisk kultur ... Præsident Xi Jinpings håbefulde vision for det, han altid kalder et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid ... er blevet vedtaget som en resolution i FN's Sikkerhedsråd. ... Med dette koncept er et strategisk initiativ, som kan erstatte den krigsskabende geopolitik med idealet om en forenet menneskehed, sat på dagordenen

Download (PDF, Unknown)

**NYHEDSORIENTERING, APRIL
2017:**

VI MÅ BRYDE TRUMP OG VERDEN FRI AF BRITERNES LØGNE!

Denne nyhedsorientering er en redigeret udgave af en briefing, Schiller Instituttets danske formand Tom Gillesberg gav den 10. april om situationen, vi står i efter det dramatiske kursskifte den 6. april, hvor Donald Trump blev overtalt til at sende Tomahawk-missiler imod en syrisk luftbase. Talen kan ses og høres på www.schillerinstitut.dk. Udover at sabotere et samarbejde mellem USA og Rusland bliver angrebet på Syrien også brugt til at tale en militærkonfrontation mellem USA og Nordkorea op. Hvis Trump skulle lade sig besnakke til noget så tåbeligt, vil det få endnu mere katastrofale konsekvenser (se side 3). Som en modpol til dette britisk anførte pres for konfrontation og krig afholdt Schiller Instituttet, bl.a. sammen med kinesiske og russiske repræsentanter, en konference i New York den 13.-14. april, der præsenterede det utroligt store potentiale Kinas Bælt- og Vej-Initiativ udgør, særligt hvis USA og Europa ville gå med (se midtersiderne).

Download (PDF, Unknown)

**Maj-topmøde i Kina: 'Bælt &
Vej-
arbejdstegning er nu en**

køreplan! ’

Fjern det Britiske System!

Leder fra LaRouche PAC, 18. april, 2017 – Det globale topmøde, »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde«, med Kina som vært, ligger nu under en måned frem i tiden. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi gav de internationale medier en forsmag på deltagerlisten, dagsordenen og hovedkoncepter for begivenheden den 14.-15. maj i Beijing. Blandt de 110 nationer, der deltager, vil 28 sende deres statsoverhoveder; lederne af De forenede Nationer og 59 andre organisationer vil være til stede. Wang sagde – med reference til Rusland, Centralasien og Kina – at det, der engang var en »arbejdstegning, nu er en køreplan« for dette område. En dag i den nærmeste fremtid bør denne beskrivelse gælde for hele verden sådan, som det i årtier er blevet promoveret af Schiller Instituttet, i form af Verdenslandbroen.

Påfaldende fraværende i dette billede er USA og andre bastioner centreret i Nordatlanten. Dette er en refleksion af den fortsatte dominans af det afdøde Britiske Imperiums tankegang, løgne og beskidte operationer. Men det behøver ikke vare ved ret længe.

Senere på ugen vil en særlig, halv time lang video blive udgivet af Schiller Instituttet om den stærke konference i New York den 13.-14. maj, med titlen, »Samarbejde mellem Kina og USA om Bælt & Vej-initiativet« (ko-sponsoreret af Schiller Instituttet). Videoen vil blive forberedt til oversættelse, for bredest mulig cirkulation og virkning, på kortest mulig tid.

I mellemtiden er det britiske imperie-»element« stadig mere eksponeret og sårbart. Den seneste skandale, der er brudt ud, drejer sig om, hvordan tre britiske top-efterretningstjenester fik den tyske kansler Angela Merkel til at komme til dem i

England, i hemmelighed, mindst to gange, for at modtage en privat briefing om det, der rapporteres som terrortrusler mod Tyskland – ukendt for hendes egne efterretningstjenester. De blev holdt hen i uvidenhed. Historien kom frem for et par dage siden i *Focus*, den næststørste ugeavis i Tyskland, hvis kilder (navnene er tilbageholdt) i tysk sikkerhedstjeneste er rasende. De rejser spørgsmålet om forræderi. Merkel har aldrig deltaget i møder med sine egne sikkerhedstjenester. »Hvorfor rejser hun så til England – stoler hun ikke længere på sine egne folk?«

Sidste gang, Merkel deltog i et sådant hemmeligt møde, fandt det sted i Chequers, på daværende premierminister David Camerons (officielle) landsted, i oktober 2015. Cheferne for MI5 og MI6 var til stede, såvel som også Robert Hannigan, chef for GCHQ. Dette er samme tidsramme som den allerede afslørede GCHQ-overvågning af Trump og medarbejdere, for angivelige »russiske« forbindelser. (Hannigan trådte pludselig tilbage i januar, 2017, da det begyndte at brænde omkring Trump-overvågningen.) Dette er den allestedsnærværende 'britiske hånd' – der udspionerer, afpresser, lyver og kontrollerer.

Dette er ikke blot »interne« skandaler; hvis disse britiske operationer får lov at fortsætte, er faren, truslen om at fremprovokere ufred og krigsførelse efter modellen om konfrontationer mellem »Øst vs. Vest«, såsom NATO vs. Rusland, eller USA/Sydkorea vs. Nordkorea, som kan resultere i tilintetgørelse gennem atomkrig. Tallet for lidelse og død efter år med denne konfrontationspolitik – der ofte går under navnet »ansvar for at beskytte« (R2P), eller »styrkeopvisning«, er i forvejen rædselsfuldt.

Betydningen af Bælt & Vej-topmødet i maj er, at det står som et vartegn for et nyt paradigme, der afslutter ødelæggelsens æra. Den kinesiske minister Wang sagde, at forummet vil blive det internationale møde på det højeste niveau, siden præsident Xi Jinping første gang bebudede den Nye Silkevej i slutningen af 2013. Wang talte om mødets betydning for forbedring af

global styrelse, og for at virkeliggøre retfærdighed for alle.

Kinas udenrigsminister giver forsmag på Silkevejstopmødet til maj; Vil omforme den globale økonomi

18. april, 2017 – I dag beskrev Kinas udenrigsminister, Wang Yi, som forberedelse til Ét Bælt, én Vej-topmødet, der afholdes 14.-15. maj, programmet og emnerne, der vil blive behandlet, samt den fantastiske, globale repræsentation, som vil være til stede i Beijing.

Wang sagde, at statsoverhovederne for 28 nationer har bekræftet deres deltagelse i begivenheden, inklusive præsidenterne for Argentina, Belarus, Chile, Den tjekkiske Republik, Indonesien, Kasakhstan, Kenya, Laos, Philippinerne, Rusland, Schweiz, Tyrkiet, Usbekistan og Vietnam, samt premierministrene for Cambodja, Etiopien, Fiji, Grækenland, Ungarn, Italien, Malaysia, Mongoliet, Pakistan, Polen, Serbien, Spanien, Sri Lanka og statsrådgiveren for Myanmar. Han sagde, at London, Paris og Berlin har planlagt at sende højtplacerede repræsentanter, snarere end statsoverhoveder, pga. af valg i deres lande. Alt i alt vil flere end 1.200 delegerede deltage i forummet, rapporterer regeringsfolk, fra 110 nationer, og flere end 60 internationale organisationer. Man må formode, der stadig er tid til, at præsident Trump meddeler sin nærværelse.

Minister Wang sagde, at Kina arbejder sammen med lande langs Bælt & Vej-ruten om næsten 20 handleplaner, der vedrører infrastruktur, energi og resurser, produktionskapacitet, handel og investering. Kina forventer at underskrive samarbejdsaftaler med næsten 20 lande under forummet, sagde han. Kina vil også arbejde for at bygge en international samarbejdsplatform for videnskab, teknologi og miljøbeskyttelse, samt styrkelse af udvekslinger og uddannelse af talenter.

På topmødets første dag, sagde Wang, bliver der en åbningsceremoni med deltagelse af præsident Xi, og som vil omfatte en tale af vicepremierminister Zhang Gaoli. Dette bliver fulgt op af »møder på højt niveau«, og ligeledes seks parallelle paneler. Præsident Xi vil også være vært ved et rundbords-topmøde på dag to, der skal inkludere deltagelse af statsoverhoveder, FN's generalsekretær, præsidenten for Verdensbanken og direktør for IMF, Christine Lagarde. Målet er at udgive et dokument, der definerer mål og principper for at forfine samarbejde.

Minister Wang sagde, idet han herved fjernede enhver tvivl om, at der skulle være opstået uoverensstemmelser i de kinesisk/russiske relationer som følge af briternes nylige forsøg på sabotage: »Med hensyn til Rusland og Kina har vi, lederne af vore lande, aftalt at slå EAEU og Ét Bælte, én Vej sammen.« Wang sagde også, at Kina »ivrigt hilser velkommen« den russiske præsident Vladimir Putins beslutning om at deltage, hvilket »er et vidnesbyrd om det høje niveau, som relationerne mellem vore lande befinder sig på.«

Han sagde, at Tyskland og Frankrig har udtrykt deres ønske om at deltage i Bælt & Vej Forum, men at deres ledere ikke vil være i stand til at deltage pga. valg i disse stater; men, sagde han, London, Paris og Berlin har imidlertid planlagt at sende højtplacerede repræsentanter. Wang fremførte med eftertryk, at visse vestlige leders fravær ikke bør politiseres.

»Dette er et økonomisk initiativ, og det omhandler økonomisk samarbejde, så vi ønsker ikke, at det skal politiseres.«

Reuters' dækning politiserer en manglende deltagelse som bare Fanden, efter den britiske lærebog for 'farvet revolution'. Reuters skriver, at »diplomatiske kilder sagde, at Putins tilstedeværelse, og tilstedeværelsen af andre ledere fra lande med et tvivlsomt menneskerettighed-generalieblad, såsom Philippinerne og centralasiatiske stater, havde bidraget til, at vestlige ledere var tilbageholdende med at deltage«.

Foto: Statsoverhoveder fra mere end to dusin lande vil deltage i Bælt & Vej Forum i maj i Beijing, sagde Kinas udenrigsminister Wang Yi.

»Samarbejde mellem Kina og USA om Bælt & Vej-Initiativet«.

Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche,

13.-14. april

Folk tager fuldstændig fejl, når de tror, at Det britiske Imperium ikke længere eksisterer. Der skete det, at, efter Sovjetunionens kollaps, gik Storbritannien og de noekonservative i USA i gang med bestræbelser på at etablere en unipolær verden. Man kan også sige, at det er det samme som globalisering: det er et forsøg på at etablere et verdensimperium, baseret på den angloamerikanske relation; for

tidligt erklærede Fukuyama historiens slutning, dvs., at hele verden ville blive forvandlet til demokratiske stater, og de opfandt sådanne ting som »retten til at beskytte« (eller ansvaret for at beskytte, R2P, -red.), »humanitær intervention«, »regimeskifte«; 'farvet revolution' imod enhver regering, der ikke ville underkaste sig. ...

Download (PDF, Unknown)

**Petr Illichev, chargé
d'affaires ved Ruslands
permanente mission til FN,
taler ved
Schiller Institutets New
York-konference,
13. april 2017**

Ruslands politik var meget klar fra begyndelsen: Vi ønsker ikke at have nogen særstatus på verdensarenaen. Vi ønsker ligeværdig behandling, fair behandling, ikke kun for os, men for alle andre stater. Og hvis vi kan yde denne fair behandling i alle sfærer, ligeværdig sikkerhed, ligeværdigt økonomisk samarbejde, ligeværdige udvekslinger mellem folkeslag, så vil vi alle vinde en masse, i stedet for at forsøge at opbygge nye mure, forsøge at bygge nye skel,

forsøge at bygge, genopbygge eller styrke disse militære alliancer, der findes.

Konferencier Dennis Speed: Jeg vil gerne introducere vores sidste taler. Vi er alle klar over en særlig omstændighed, der er brudt ud, og de af os, der er virkelige amerikanske patrioter, indser, at en stor uretfærdighed er blevet begået. Vi er påtvunget denne uretfærdighed, og vi er glade for at have den næste taler her, med os: Her er hr. Petr Ilichev, chargé d'affaires ved den Russiske Føderations permanente mission til FN. [Stående klapsalver].

Petr Ilichev: Mange tak, mange tak kolleger for en meget varm velkomst, og jeg er taknemmelig over for madame LaRouche for at arrangere jeres konference, som er meget relevant for det, vi diskuterer. Jeg undskylder, at jeg kommer for sent, men vi havde to møder i dag i Sikkerhedsrådet, to vigtige spørgsmål, der ligger langt væk, men som beviser, at vi lever i en globaliseret verden, og denne globaliserede verden bevæger sig i to retninger. Undertiden har vi meget anstændige, meget gode konsekvenser af globalisering, og undertiden har vi negative virkninger. I dag diskuterede vi Haiti, det ser mere eller mindre ud til at være i en positiv retning: men igen, det, som præsidenten netop har sagt, at massemigration af mennesker skaber flere problemer, men med en politisk [gave?] eller med en geo-kollektivistisk opmærksomhed kan vi forsøge at vende dette negative fænomen til en fordel, både for værtssamfundene, men også for de mennesker, der rejser.

Det andet spørgsmål, vi diskuterede, var Somalia og Eritrea, og I kan også forestille jer, at dette er et meget vigtigt spørgsmål, ikke kun pga. somaliernes skæbne, hvor de i mere end 25 år er blevet berøvet et statskab, virkelig at have en nation. Men de har overlevet, og desværre er deres beliggenhed i en sådan strategisk position, som alle udnytter – vestlige magter, forbrydere, al-Shabab-terrorister, men nu er der en klar forbindelse til Islamisk Stat, men der er også pirateri.

Vi ser, at denne globaliserede verden også fordrer en globaliseret reaktion, et globaliseret svar.

Men for at vende tilbage til denne konferences tema, vil jeg gerne sige, at international, økonomisk udvikling og internationalt, økonomisk samarbejde nu om dage i høj grad er en drivkraft i den verden, vi lever i. Det ville være korrekt at sige, at et af målene for hvert land er at udvikle forskellige økonomiske, videnskabelige, teknologiske bånd, ikke kun mellem de individuelle lande, men også mellem grupper af lande, og disse bånd, dette samarbejde, bør baseres på principperne om uafhængighed, ligeværdighed, gensidig respekt for hinandens interesser; hvert land har sit eget strategiske projekt, og vi er stolte af det initiativ, som vore kinesiske kolleger har fremsat. Det er deres politik at genoplive den historiske Silkevej, og etableringen af to korridorer, en over land og en over havet, vil forbinde Asien via Centralasien, via Mellemøsten, og ind i Europa. Dette Ét bælt, én Vej-initiativ er et meget lovende projekt, der vil styrke økonomisk samarbejde, men også få en meget positiv indvirkning på den geostrategiske situation i dette område.

Men herudover har mit land, Rusland, været i gang med at udvikle relationer med lande i det Asiatiske Stillehavsområde. Vores strategiske partner er selvfølgelig Kina: Vi er i færd med at udvikle vore særlige relationer med Folkerepublikken Kina. Kina er vores største, økonomiske handelspartner; det er vores nabo. Vi har fælles interesser, ikke kun inden for økonomisk politik, men også inden for andre, humanitære spørgsmål, såsom sundhed, kulturel udveksling, og vi forsøger at komplementere hinanden, både i politiske og økonomiske dimensioner.

Faktisk er det samarbejde, vi har med Kina, et samarbejde omkring et strategisk partnerskab. Sluttelig nåede vores økonomiske samarbejde et meget højt niveau; vores indbyrdes handel nåede op på \$40 mia.; planerne er, at det skal komme op på \$0 mia., og vi er godt på vej. Dette strategiske

partnerskab mellem Rusland og Kina er ikke kun i den politiske sfære; vi er naturligvis to permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, og vi samarbejder meget tæt i denne ophøjede organisation. Men vi har også andre organisationer, hvor vi forsøger at samarbejde; først og fremmest Shanghai Samarbejdsorganisationen, men også andre, som ASEM, som BRIKS. Rusland forsøger at fremme harmoniseringen af økonomiske arrangementer, som eksisterer, og denne harmonisering bør finde sted på baggrund af principper om gennemsækelighed og respekt for hinandens interesser. Fra vores side forsøger vi at opbygge den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), og vi anvender disse principper på dette økonomiske arrangement. Det, vi forsøger at gøre, er ikke blot at skabe denne nye union, men også at udvide dens bånd, udvide dens samarbejde med andre økonomiske enheder, som eksisterer, og vi mener, at det er en god mulighed, at vi forsøger at sammenflette privilegier, fordele, som den Eurasiske Økonomiske Union giver, med dette initiativ for Ét Bælt, én Vej, som kineserne forsøger at gennemføre. Vi forsøger i realiteten at fremme et udvidet, eurasiske partnerskab, således, at andre omdrejningspunkter, andre centre i det eurasiske integrationsområde, kunne bringes sammen.

Vi er begyndt at gennemføre denne udvidede dagsorden. Vi har indgået en aftale med Vietnam, mellem den Eurasiske Økonomiske Union og Vietnam, i et frihandelsområde. Nu forhandler vi med Kina. Så hvis det er rigtigt at alliere dette initiativ for Ét Bælt, én Vej med den Eurasiske Økonomiske Union, så ville dette være en enorm tilskyndelse til skabelse af, ikke alene eurasiske, økonomisk handel, men et rum, der vil fremme frie relationer for gensidig forståelse inden for dette store, store rum, som vi har. Vi arbejder ikke alene med Kina og med Vietnam, men Indien er imødekommende, Pakistan; alle stater, som er med i Fællesskabet af Uafhængige Stater (SNG; på engelsk CIS).

Præsident Putin har sagt, at han vil deltage i topmødet om Ét

Bælt, én Vej, som afholdes i Kina i maj måned. I dag mødtes han med Kinas Statsråds vicepremierminister og lovede, at han ville deltage og lovede at være meget opmærksom på og se meget favorabelt på dette udviklingsperspektiv.

Så vi ser frem til en strålende fremtid med Ét Bælt, én Vej, og vi mener, at jeres initiativ er meget relevant, og vi forsøger med vores diskussion at promovere det.

Mange Tak. [applaus]

Dennis Speed: Eftersom vi indser, at repræsentanten fra Rusland først nu har været i stand til at komme, vil jeg benytte det privilegium at stille ham et spørgsmål, som jeg mener, er vigtigt for hele forsamlingen.

Sir, vi er her mennesker, der mobiliserer for en meget specifik vision af verden, og De har refereret til det. Deres nation har naturligvis ikke været i stand til at tale direkte til det amerikanske folk. De har talt i FN, De taler med diplomater og andre. Men her er der et bredt udvalg af det amerikanske folk, der er folk her fra mange forskellige dele af landet. Og siden De nu har en mulighed, vil jeg gerne spørge Dem, om De kan tale til, De ser her en repræsentation af det amerikanske folk, og give dem et budskab med hensyn til, hvad De mener, de bør vide om Rusland, og hvad De mener, de bør have tillid til, skal vi sige med hensyn til Ruslands hensigt over for det amerikanske folk, hvad ville De sige?

Ilichev: Tak. Tak for dette meget vanskelige spørgsmål [latter], men jeg vil sige, at, vi bør ikke være bange for hinanden. Vi bør tale med hinanden. Det er meget vigtigt, og udenrigsminister Tillersons forhandlinger i går, både med minister Lavrov og præsident Putin, beviste, at to stormagter, to af de mest magtfulde atommagter, vinder mere, når vi taler sammen, men ikke, når vi reagerer og forsøger at opbygge alliancer og mod-alliancer imod hinanden.

Ruslands politik var meget klar fra begyndelsen: Vi ønsker

ikke at have nogen særstatus på verdensarenaen. Vi ønsker ligeværdig behandling, fair behandling, ikke kun for os, men for alle andre stater. Og hvis vi kan yde denne fair behandling i alle sfærer, ligeværdig sikkerhed, ligeværdigt økonomisk samarbejde, ligeværdige udvekslinger mellem folkeslag, så vil vi alle vinde en masse, i stedet for at forsøge at opbygge nye mure, forsøge at bygge nye skel, forsøge at bygge, genopbygge eller styrke disse militære alliancer, der findes.

Jeg ved ikke, om jeg har besvaret Deres spørgsmål, men jeg vil være mere end villig til at udvikle dette mere med andre. Tak.

Speed: Tak. [applaus]

Foto: Den russiske chargé d'affaires Petr Ilichev, i FN.

»Krafft Ehrickes vision for menneskehedens fremtid« Helga Zepp-LaRouches tale på Schiller Instituttets konference i München, Tyskland, den 25. marts, 2017

Jeg er også sikker på, at, hvis Krafft Ehricke havde været her i dag, eller havde levet i vor tid, så ville han have været

utrolig optimistisk med hensyn til, at hans vision, som i hans levetid ofte blev bekæmpet – ikke kun hans livs vision, men fortsættelsen af rumfart i det hele taget mødte utrolig meget opposition og modarbejdelse – at han ville erkende, at vi i dag virkelig har den strategiske konstellation, som bringer realiseringen af hans vision inden for rækkevidde. Det er allerede, i forbindelse med en tale om det kinesiske rumfartsprogram, blevet sagt, at »frøspringet« nu virkelig kommer, for kineserne har en vision om at udvinde helium-3 på Månens bagside til den fremtidige fusionsøkonomi på Jorden. Det bliver endda også diskuteret af ESA, men jeg mener, at Kina på verdensplan uddanner flest forskere og videnskabsfolk inden for rumfart, og derfor er jeg optimistisk over, at denne »leap-frogging«, altså frøspring, vil fortsætte.

Download (PDF, Unknown)

**POLITISK ORIENTERING den 23.
marts 2017:
Trump vil genoplive
Hamiltons, Henry Clays**

og Lincolns “Amerikanske System”

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

FN's Sikkerhedsråd anerkender Den Nye Silkevejs vision om en 'fælles fremtid' som afgørende for fred i Afghanistan

18. mrs., 2017 – FN's Sikkerhedsråds resolution, der fornyer FN's Hjælpemissions mandat i Afghanistan for endnu et år, og som i går blev enstemmigt vedtaget, inkluderede et nyt fokus i år: at sikring af fred og stabilitet i Afghanistan fordrer en fremgangsmåde, der har rødder i bestræbelser for »at skabe et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«. Resolutionen nævnte ligeledes specifikt det globale Nye Silkevejs-initiativ som afgørende for at udvikle Afghanistan.

Med en gentagelse af behovet for en omfattende økonomisk, sikkerheds- og udviklingsmæssig fremgangsmåde for genopbygningen af Afghanistan, erklærer resolutionen, at medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd understreger »den afgørende betydning af at fremme et regionalt samarbejde i en win-win-samarbejdsånd som et virksomt middel til promovring af

sikkerhed, stabilitet og økonomisk og social udvikling i Afghanistan og i området, for at skabe et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«.

Den modsatte pol af britisk imperie-geopolitik!

I interviews til reportere efter den enstemmige vedtagelse fejrede Kinas ambassadør til FN, Liu Jieyi, betydningen af denne udvikling som, »at det viser det internationale samfunds konsensus til at omfavne konceptet« med et menneskeligt fællesskab for en fælles skæbne, rapporterede *Xinhua*. Dette er første gang, at Kinas »milepæl af et koncept« er blevet inkorporeret i en resolution i FN's Sikkerhedsråd, bemærkede *Xinhua*.

Liu citerede også resolutionens eksplicitte nævnelse af Kinas Silkevejs-initiativ og påpegede, at det vil være med til at skabe »en favorabel atmosfære« for 'Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde', som Kina vil være vært for i Beijing den 14.-15. maj, med det formål at »gennemføre en brainstorm omkring indbyrdes forbunden udvikling«.

I denne henseende erklærer resolutionen, at Sikkerhedsrådet »hilser velkommen, og yderligere opfordrer til, bestræbelser på at styrke udviklingen af regionalt, økonomisk samarbejde, inklusive forholdsregler for at fremme regional konnektivitet, handel og transit, inklusive gennem regionale udviklingsinitiativer såsom Det Økonomiske Silkevejsbælte og Det 21. Århundredes Maritime Silkevejs-initiativ (Bælt & Vej), samt regionale udviklingsprojekter«.

USA må spille sin rolle i Bælt & Vej-symfonien

Leder fra LaRouchePAC, 12. marts, 2017 – Den kinesiske regering har lanceret et globalt organiseringsfremstød for at sikre, at det forestående Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, som skal afholdes i Beijing den 14. – 15. maj, konsoliderer en »bred, international konsensus med hensyn til Bælt & Vej-initiativet«, siger den kinesiske regerings toprådgiver Yang Jiechi, der står for forberedelserne til forummet. Med en bemærkning om, at »den globale økonomi endnu ikke er kommet ud af den internationale finanskrisens dybtgående virkninger«, understregede Yang i et interview til *China Daily* den 10. marts, at »vi håber, Bælt & Vej-forummet vil være med til at bortfeje det økonomiske dødvandes skyer«, og at, allerede, »man i lande i hele verden giver førsteprioritet til realøkonomien, sektoren for varefremstilling, industrialisering og økonomisk diversificering«.

»Bælt & Vej-initiativet blev foreslået af Kina. Men det bliver ikke et solonummer fra Kinas side«, udtalte Yang. »En bedre sammenligning ville være en symfoni, opført af et orkester, der er sammensat af alle deltagerlande.«

Kina har gentagne gange gjort det klart, at Bælt & Vej-initiativet er åbent for alle nationer i verden, og det omfatter i særdeleshed USA. Som den kinesiske udenrigsminister Wang Yi udtalte den 7. marts, så bør Kina, Rusland og USA arbejde sammen for at forfølge »win-win resultater, snarere end nulsums-resultater ... Vi mener, de tre lande kan udvikle sunde og positive relationer, så vi i fællesskab kan opfylde vort ansvar over for verdensfred og udvikling«. Det er også værd at bemærke, at Yang Jiechi var den kinesiske regeringsrepræsentant, der blev sendt til USA tidligere på året, til drøftelser med den tiltrædende Trump-administration.

»Det Nye Paradigme er ved at blive den dominerende, afgørende dynamik på planeten«, sagde Helga Zepp-LaRouche i dag til medarbejdere. »Og i betragtning af, at der er mindre end 100

dage til Bælt & Vej-forummet i maj, mener jeg, at vi bør bruge tiden til virkelig at sikre, at vi får USA til at tilslutte sig, men også får de europæiske nationer til at tilslutte sig, for dette er etableringen af et højere fornuftsplan, der virkelig kunne løse alle problemer.«

Vi må gå hurtigt frem, tilføjede hun, for hele det transatlantiske finanssystem er en krudttønde, og der er kun én løsning, og det er genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov, som er en del – det første skridt – af LaRouches Fire Love. Den fare, vi konfronteres med, er faren for et kaotisk kollaps af hele systemet, før vi kan få Glass-Steagall og de Fire Love på plads. Men hvis USA tilslutter sig Bælt & Vej-symfonien, kan Amerika, med sit forfærdelige infrastrukturunderskud og økonomiske kollaps, blive genopbygget på en højere, teknologisk platform, med hjælp fra Kina, Japan og andre nationer.

Vi må hurtigt få folk til at tænke på et strategisk niveau, sagde Zepp-LaRouche, og til at erkende, »at der finder en enorm, enorm forandring sted i historien. Hvilket i virkeligheden vil sige, at, hvis det lykkes at få USA – og de europæiske nationer, for den sags skyld – ind i et samarbejde med Rusland og Kina omkring den Nye Silkevej, så kan alle problemer i verden blive løst. Det betyder ikke, at de vil blive løst natten over, men de kan løses. Og det er grunden til, at Det britiske Imperium er ude af sig selv; det er grunden til, at hele kampagnen imod Trump findes. For i de seneste 25 – 26 år har City of London og Wall Street troet, de kunne bygge en unipolær verden, og nu er det forsvundet ud af vinduet. Dét paradigme er allerede gået ned, med Brexit, den italienske folkeafstemnings 'Nej', og med Trumps valgsejr. Pointen nu er derfor at konsolidere dette og sikre, at de folk, der ved alle midler forsøger at stoppe denne forandring, ikke får held til det.«

Helga Zepp-LaRouche konkluderede, at der er enorm grund til optimisme.

»Men \$8 billion i infrastrukturinvestering kan ikke mobiliseres med det nuværende, bankerotte finanssystem. Men det kan fint gennemføres, hvis man skaber en nationalbank,

hvis kineserne kan indsætte deres amerikanske statsobligationer i denne infrastrukturbank (nationalbanken), og hvis man har koordineret, produktiv investering efter en gennemførelse af Glass-Steagall og LaRouches tre andre love. Løsningen ligger virkelig lige for hånden. Så vi må få folk til at være optimistiske og sige til dem: 'Tiden er inde til at lette bagdelen; tiden er ind til, at man ikke sidder på sidelinjen, for jeres skæbne kan på kort sigt vendes til en langt bedre situation. Men, vi har brug for, at I handler sammen med os, nu'.«

Tom Gillesbergs åbningstale ved koncerten, »En musikalsk dialog mellem kulturer«, København, 17. feb., 2017

Vi mener, at dette er en tid, hvor alle må tænke på, hvordan de kan bidrage til at opbygge disse globale alliancer, til at opbygge denne politik for menneskehedens fælles skæbne, og formålet med denne koncert er således at gøre dette inden for et meget vigtigt område, der undertiden overlades lidt til sidelinjen; og det er det kulturelle område. For, ingen stor opdagelse, ingen stor videnskab, ingen udvikling kan finde sted, hvis der ikke er uddannede mennesker, der i sig har et billede af mennesket, der fortæller dem, at menneskeheden kan blive til noget langt bedre, end den i øjeblikket er. De har gennem kultur uddannet deres intellekt, deres humane følelser, så de har kunnet blive forskere, kunnet erobre rummet, som vi netop nu ser det; kunnet konfrontere de store udfordringer, menneskeheden står overfor.

Deres excellencer, medlemmer af diplomatiet; mine Damer og Herrer: Jeg er Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, og jeg er, sammen med Jelena Nielsen fra Russisk-Dansk Dialog, vært for i aften.

Koncerten er arrangeret af Schiller Instituttet; Russisk-Dansk Dialog; Det Russiske Hus og Det Kinesiske Kulturcenter. Vi vil gerne takke medsponsorerne og Det Russiske Center for Videnskab og Kultur for velvilligst at stille deres hus til rådighed for aftenens koncert, samt de mange kunstnere, der frivilligt har stillet deres indsats til rådighed for at gøre denne aften til en rig dialog mellem kulturer.

To praktiske meddelelser: efter det første nummer kommer der ekstra stole, nogle af jer kan sidde på; det andet er, at jeg gerne vil have, at alle slukker for deres mobiltelefoner.

Vi lever i øjeblikket i virkeligt interessante tider; Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, hustru til Lyndon LaRouche, Helga Zepp-LaRouche, sagde for nylig, at det globale, strategiske billede er meget dynamisk, flydende, lovende og farligt, alt sammen på én gang. På den ene side har vi stadig denne uhæmmede konfrontation, med deployering af tropper mod de russiske grænser og andre konfrontationspolitikker, der stadig finder sted og stadig ikke har forandret sig. Vi har ligeledes et globalt finanssystem, der, hvornår, det skal være, vil bryde sammen i den næste, store krise, der sandsynligvis vil blive langt større end det, vi så i 2008. Men samtidig har vi fået en ny præsident i USA, Donald Trump, der både i sin kampagne og i det, vi hidtil har set, har annonceret, at der vil komme forandring i USA's politik, og at, med ham som præsident, ønsker USA at genoprette normale bånd til Rusland, til Kina og til andre nationer i verden, baseret på en politik for genopbygning af USA, men at dette ikke står i modsætning til en genopbygning af hele verden.

Samtidig har vi et momentum, der er blevet opbygget i en rum

tid, med især den kinesiske drivkraft med Bælt-og-Vej-initiativet, og som i øjeblikket er engageret i mindst 70 nationer i hele verden, i en politik, som vi for årtier siden lancerede under navnet 'Fred gennem udvikling'. At, samtidig med, at man har økonomisk udvikling, så har man også grundlaget for samarbejde og varig fred.

Vi befinder os altså i en tid, hvor alt kan ske. En masse mennesker er flippet ud over dette; de ved ikke, hvad dagen i morgen vil bringe. Men vi ser dette som en stor mulighed for forandring, og vi kunne meget vel stå ved et punkt, hvor vi kan få USA til at tilslutte sig indsatsen fra så mange andre nationer, som Kina, som Rusland, som Indien og mange andre nationer med dem, der samarbejder om hele menneskehedens fælles skæbne; og hvis USA tilslutter sig denne indsats – samt naturligvis også Danmark og de europæiske nationer tilligemed – så står vi pludselig i noget, der uden enhver tvivl vil blive den største epoke i menneskehedens historie. For vi vil pludselig blive i stand til at få en verdensomspændende renæssance, der omfatter hele planeten på samme tid – noget, der aldrig tidligere har fundet sted i menneskehedens historie.

Vi mener, at dette er en tid, hvor alle må tænke på, hvordan de kan bidrage til at opbygge disse globale alliancer, til at opbygge denne politik for menneskehedens fælles skæbne, og formålet med denne koncert er således at gøre dette inden for et meget vigtigt område, der undertiden overlades lidt til sidelinjen; og det er det kulturelle område. For, ingen stor opdagelse, ingen stor videnskab, ingen udvikling kan finde sted, hvis der ikke er uddannede mennesker, der i sig har et billede af mennesket, der fortæller dem, at menneskeheden kan blive til noget langt bedre, end den i øjeblikket er. De har gennem kultur uddannet deres intellekt, deres humane følelser, så de har kunnet blive forskere, kunnet erobre rummet, som vi netop nu ser det; kunnet konfrontere de store udfordringer, menneskeheden står overfor.

Vi mener således, at det er yderst passende, at vi har en dialog mellem kulturer; at vi, i stedet for at se andre kulturer, andre nationer og andre folkeslag som en trussel, ser det som en utrolig berigelse. Og at alle nationer fremdrager den bedste kultur, de bedste højdepunkter, de bedste bidrag, som de har at skænke menneskeheden, og gør dette tilgængeligt for verdens øvrige nationer samtidig med, at de modtager de bedste af alle disse kulturers skabelser retur. Og når det sker, så, som mange af jer ved, var dette i vid udstrækning, hvad den Gamle Silkevej drejede sig om; jo, der var handel, men der var også kulturel og videnskabelig interaktion, som i realiteten fik langt større konsekvenser end selve handelen. Det er præcist, hvad der nu må ske med dette store projekt, Kinas Bælt-og-Vej-initiativ, som resten af verden nu er ved at tilslutte sig.

Jeg håber således, at I vil nyde aftenens koncert, og jeg håber, at I vil se det som et bidrag til at få denne dialog mellem kulturer i gang, og at det er noget, vi vil komme til at se meget mere af på alle niveauer.

[Se videoen her.](#)

»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, en guidet rundtur

Video; introduktion v/Helga Zepp-LaRouche.

Der er stadig mange mennesker, der siger, at denne vision blot er en drøm – at det er umuligt. De nationer, hvor nutidens stormagter kæmper mod hinanden i geopolitiske

stedfortræderkrige, såsom Yemen og Syrien, vil imidlertid fortælle dig, at det er det nuværende paradigme, der er umuligt og ikke kan fortsætte.

Opførelsen af Verdenslandbroen ville betyde en økonomisk og kulturel renæssance for planeten, et nyt paradigme for menneskeheden. Projekterne og de økonomiske hovedkoncepter, der præsenteres i denne rapport, er i sandhed det udkast, ud fra hvilket førende regeringer i hele verden arbejder; udfordringen består nu i at bringe USA tilbage til sine rødder og transformere det til en magtfuld allieret for denne nye, økonomiske orden.

Download (PDF, Unknown)

En ny mulighed

Leder fra LaRouchePAC, 9. februar, 2017 – I en ekstraordinær og inspirerende diskussion med LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi den 6. feb., viste Lyndon LaRouche, at præsident Trumps topmøde med Japans premierminister Shinzo Abe den 10.-11. feb. åbner døren for USA til at tilslutte sig »det nye arrangement mellem nationer«, der inkluderer de igangværende russisk-japanske aftaler, Bælt-og-Vej-initiativet, som anføres af Kina, og de andre hermed relaterede, revolutionære nye funktioner af verden i det 21. århundrede. Den første artikel i det netop, den 10. februar, udkomne nummer af »Executive Intelligence Review«, EIR, med overskriften, »Vælg derfor livet«, opsummerer denne diskussion, som fandt sted den 6. feb., og vil ikke blive gengivet her. I stedet vil vi blot pointere nogle af de seneste hovedudviklinger, der markerer denne historiske

mulighed, en mulighed, som, bemærkede hr. LaRouche, kun vil stå åben i et begrænset tidsrum – med mindre den gribes nu, gennem hans »Fire Nye, Økonomiske Love« fra juni 2014.

Som vi tidligere har fortalt, så forlyder det, at premierminister Abe kommer til Washington med et tilbud om investeringer i højteknologi, inkl. højhastighedstog, og som vil skabe 700.000 amerikanske jobs. Han forventes også at tilbyde samarbejde om forskning inden for højteknologiske områder, inkl. avanceret kernekraft. Derudover handler Abes mission til Washington, som i dag rapporteredes af *Nikkei Asian Review*, om, at Abe vil foreslå dannelsen af et permanent, amerikansk-japansk, økonomisk råd, der på den japanske side skal ledes af finansminister Taro Aso, der også er vicepremierminister, og på den amerikanske side af vicepræsident Mike Pence.

Samtidig med premierminister Abes ankomst til Andrews Air Force Base torsdag aften, rapporterede *Mainichi*, »vil Abe søge at diskutere måder med Trump, som kan styrke bilateral handel og investering til gavn for det større, asiatiske Stillehavsområde ... iflg. japanske myndigheder.«

I diskussionen den 6. februar havde Lyndon LaRouche indbefattet hele dette initiativ fra Abes side over for USA, i den sammenhæng, som er Japans nye aftaler med Rusland om betydeligt, økonomisk samarbejde, der fører frem til en fredsaftale. Med hensyn til dette japansk-russiske aspekt, rapporterede *Mainichi* i går, at datoen den 7. februar var »De Nordlige Territoriers Dag« i Japan, hvor, hvert år, de japanske indbyggere, der i 1945 blev udvist af disse øer af sovjet-russerne, samt deres efterkommere, samles omkring øernes tilbagevenden til Japan. Men denne gang talte premierminister om det i sin »fremgangsmåde«, der »tilsigter at styrke gensidig tillid gennem fælles projekter og at føre til indgåelse af en fredsaftale«. Meningsmålinger, der blev gennemført kort tid efter Abes topmøde med præsident Putin i Japan i december, viste, at omkring 60 % af den japanske

befolkning støttede denne »nye fremgangsmåde«.

»Sputnik« rapporterede dette samme dag, som den japanske udenrigsminister Kishida indkaldte til det første møde i et interministerielt råd i den japanske regering, om samarbejde med Rusland om Kurillerne (eller de Nordlige Øer). »Jeg vil gerne bede alle interesserede ministerier om at begynde at overveje fælles økonomiske projekter med Rusland, inkl. inden for fiskeri, turisme, sundhedspleje og miljøbeskyttelse«, sagde Kishida. »Disse projekter bør være økonomisk fordelagtige for både Japan og Rusland.« Lyndon LaRouche understregede i særdeleshed denne sidste pointe, »økonomisk fordelagtig for begge parter«, tidligere på dagen.

Det rapporteres yderligere, at premierminister Abe vil besøge Rusland to gange i år og afholde topmøder med Vladimir Putin under begge besøg. Datoen for det første besøg vil blive fastsat til første halvdel af 2017, og det andet besøg bliver til Vladivostok Øst Økonomiske Forum i september.

På den amerikansk-kinesiske side har præsident Trump onsdag sendt et brev til Kinas præsident Xi Jinping. Teksten er ikke blevet offentliggjort, men begge parter sagde, at brevet takkede præsident Xi for hans lykønskingsbudskab i anledning af Donald Trumps indsættelse, overbragte ønsker for det kinesiske folk i anledning af Lanternefestivalen den 11. februar og 'Hanens År', og sagde, at præsident Trump ser frem til at udvikle en »konstruktiv relation« med Kina. Som svar sagde talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium, Lu Kang, at, »Kina tilskriver udviklingen af relationen med USA stor betydning«. Kina og USA har begge et ansvar for at sikre fred og stabilitet i verden og fremme global udvikling og velstand. »Samarbejde er det eneste rette valg for Kina og USA.«

På den amerikansk-russiske side bekræftede talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, i dag, at Rusland og USA i øjeblikket arbejder på muligheden for et møde mellem den hhv. russiske og amerikanske udenrigsminister,

Sergei Lavrov og Rex Tillerson, på sidelinjen af G20-udenrigsministermødet i Bonn den 16.-17. februar.

I går kom udenrigsminister Lavrov med kommentarer i anledning af offentliggørelsen af dokumenter fra 1943, fra Sovjetunionens Udenrigsministerium. Under en meget bevægende genkaldelse af dette afgørende krigsår, sagde han:

»Til trods for, at de allierede forfulgte hver deres interesser, var de i stand til at hæve sig over splittelser og uoverensstemmelser og slå sig sammen for at besejre den nazistiske ideologi. Dette fremgår tydeligt af dokumenterne om Udenrigsministerkonferencen i Moskva i oktober 1943, og af De Tre Stores konference i Teheran, i november-december, 1943. Under disse begivenheder diskuterede deltagerne afgørende spørgsmål, som, blandt andre ting, havde relation til verdensordenen efter krigen og oprettelsen af De forenede Nationer. I dag, hvor det internationale samfund konfronteres med den internationale terrorismes og ekstremismes svøbe, der ikke har fortilfælde, er denne erfaring med alliance og samarbejde for at adressere fælles opgaver særlig vigtig.«

Foto: Japans premierminister ankom torsdag til Washington, til topmøde med præsident Trump den 10.-11. febr. Foto fra tidligere lejlighed.

»Vælg derfor livet« – Den nye aftale mellem nationer

EIR, 7. februar, 2017; af Tony Papert – Præsident Trumps topmøde med Japans premierminister Shinzo Abe den 10.-11. februar, tilbyder USA muligheden for at slutte sig til det store, nye, eurasisk-centrerede system med samarbejde i det

21. århundrede – som inkluderer Japan, Kina, Rusland og de flere end 70 andre nationer, med en samlet befolkning på 4,4 mia., der har tilsluttet sig Kinas »Bælt-og-Vej-initiativ« (Belt and Road Initiative, BRI) med udviklingskorridorer i hele verden. Det er indikerende, at Abe til dette forestående topmøde har forberedt en mulig pakke, der omfatter japanske investeringer i højteknologi i USA, som kan skabe hundredetusinder af gode jobs.

Japanske medier rapporterer, at premierminister Abe har forberedt en plan, der inkluderer investeringer i stor skala i højhastighedstog i Texas og Californien, sammen med andre infrastrukturinvesteringer, så vel som også gensidigt samarbejde henimod opnåelse af avanceret kernekraft og andre, banebrydende teknologier.

Japans udarbejdelse af denne pakke til Washington må forstås som et biprodukt af de revolutionære aftaler, der er truffet mellem Japan og Rusland i løbet af de seneste måneder. De to lande har befundet sig i forhandlinger om en fredsaftale; de har officielt været i krig med hinanden i over 70 år. Men disse »fredsforhandlinger« tager en unik form: de ville aldrig have været mulige uden for sammenhængen med den nye, eurasisk-centrerede aftale mellem nationer – en aftale, som de fleste amerikanere stadig er fuldstændig ubevidste om.

✘ *Billede: Den russiske præsident Vladimir Putin (venstre) og Japans premierminister Shinzo Abe under en fælles pressekonference under Putins besøg i Japan i december, 2016.*

Putins Rusland og Japan har besluttet at overvinde en umedgørlig territoriestrid ved, at de to nationer kommer til en forståelse og til at have tillid til hinanden gennem stadig tættere, massivt økonomisk samarbejde, der er i begge interesse. Da premierminister Abe mødtes med præsident Putin i

Vladivostok på Ruslands Stillehavskyst i september sidste år, foreslog han otte punkter for økonomisk samarbejde, som omfattede store, japanske investeringer for at være med til at udvikle det Russiske Fjernøsten (eller det østlige Sibirien). Da Putin gengældte besøget i december, blev disse otte punkter bekræftet og udviklet mellem dem. Desuden aftalte de fælles, økonomisk udvikling af det omstridte område, Kurillerne. En endegyldig løsning af striden om statstilhørsforholdet vil følge den intensiverede tillid, som vil blive et resultat af dette samarbejde.

✘ *Billede: Verdenslandbroen, med hovedudviklingskorridorer (højhastighedsjernbaner, nye vandveje m.v.), der vil forbinde hele det eurasiske kontinent og, gennem Beringstrædetunnelen (øverst til højre), forbinde hele Eurasien til de amerikanske kontinenter. (Google Earth.)*

Da præsident Putin foreslog denne enestående kurs i det 21. århundrede for forhandlinger med Japan, havde han naturligvis i tankerne den kinesiske præsident Xi Jinpings lancering i 2013 af Bælt-og-Vej-initiativet, en revolutionerende vision for infrastruktur-udviklings-korridorer, der forbinder hele Eurasien og spreder sig ind i Mellemøsten og Afrika og, via Beringstrædetunnelen, ligeledes ind i begge amerikanske kontinenter. Som vi har rapporteret, så er Bælt-og-Vej-initiativet en følge af de forslag til en politik, som Lyndon og Helga LaRouche uophørligt har kæmpet for siden 1988.

Som præsident Putin selv bemærkede, så var hans andet referencepunkt for denne nye kurs for forhandlinger med Japan, »Traktaten om Godt Naboskab og Venskabeligt Samarbejde mellem Folkerepublikken Kina og Den Russiske Føderation«, som, efter tredive års forhandlinger, blev underskrevet i 2001 – forhandlinger, der, med stadig større tillid mellem de to sider, stadig pågår i dag på en tættere og mere intensiv måde. Denne traktat fra 2001 var en forudsætning for BRI, alt imens forhandlingerne om denne traktat direkte affødte Shanghai Samaarbejdsorganisationen, et andet, betydningsfuldt element

af konstellationen i den nye verden, som nu er åben for USA at tilslutte sig.

De eurasiske nationer, under anførsel af Rusland, Kina og nu Japan, siger til USA: »Vi har åbnet op for en ny måde at leve på. Vi I acceptere det og gå med?« Her vil præsident Trump ikke blive et problem, sagde Lyndon LaRouche den 6. feb. til medarbejdere. Snarere vil USA's tilslutning til denne nye aftale mellem nationerne blive den måde, hvorigennem den nye, amerikanske præsident kan opfylde sit kampagneløfte om, at ingen amerikaner, der ønsker at arbejde, ikke vil være i stand til at finde et job.

Vi har kun en kort tidsperiode, i hvilken vi kan konsolidere dette, sagde LaRouche. Vi har en solid gruppe ledere, der har indgået en beslutsom aftale om principperne for handling; de må konsolideres som en enhed. Det, der kunne ødelægge dette, vil være, hvis en tredjepart fik mulighed for at bryde ind og forsøge at påtvinge sine egne, afvigende principper.

De principper, der behøves, udgøres af LaRouches **»Fire Nye Love«**. De oprindelige, ledende kræfter har udvalgt sig selv. Andre, der ønsker at komme med, må kvalificere sig; de kan ikke få lov til bare at gå ind. Vi må træffe denne beslutning.

Her kan man høre den hårdkogte læser spørge, »Jamen, hvad er chancerne for dette?« Dette spørgsmål afspejler fejlagtige læresætninger om såkaldt 'sandsynlighed', imod hvilke Albert Einstein uophørligt kæmpede i årtier frem til sin død i 1955. Statistikere er mislykkede matematikere, lige såvel som, at matematikere er fejlslagne menneskelige væsener. Deres fejlagtige begreber om sandsynlighed er især åbenbare, når de anvendes på menneskelige anliggender, som her.

Forstil dig, at du er i færd med at gå over gaden, og et køretøj i høj fart kører over for rødt lys og har direkte kurs mod dig, med trussel om at køre dig ned. Vor ven statistikeren ville læne sig over og spørge dig i øret, »Hvad er de

sandsynlige odds for, at du vil overleve dette?»

Ovenstående artikel publiceredes første gang i EIR, 10. februar, 2017. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

»Amerika først« – eller et fælles hjem for menneskehedens fremtid?

Af Helga Zepp-LaRouche

Alternativet til globalisering à la amerikansk, dvs. et system, der er til fordel for det internationale finansoligarki på bekostning af Det almene Vel, er ikke et tilbagefald til en ren nationalstatspolitik. Menneskehedens universalhistorie har for længst nået et punkt, hvor kun et helt nyt paradigme kan være vejen til det næste trin i evolutionen. Dette Nye Paradigme må prioritere menneskehedens fælles interesser og udgå fra ideen om Én Menneskehed med en fælles fremtid, som imidlertid aldrig må stå i modsætning til interesserne hos menneskeheden som helhed. Dette Nye Paradigme må adskille sig lige så tydeligt fra globaliseringens aksiom, som den moderne tid adskilte sig fra middelalderen.

GDE Error: Requested URL is invalid

**RADIO SCHILLER, 23. januar,
2017:**

**Til præsident Trump: Det er
ikke "Amerika Først",
men Menneskehedens Fælles
Fremtid**

Med formand Tom Gillesberg

**POLITISK ORIENTERING den 19.
januar 2017:
Dagen før Trumps indsættelse**

Med formang Tom Gillesberg.

Lyd:

Kom til koncerten:

En Musikalsk Dialog Mellem Kulturer

Fredag den 17. februar 2017, kl. 19,

Det Russiske Center for Videnskab og Kultur

Vester Voldgade 11, København.

Gratis adgang.

Kontakt os!: +45 35 43 00 33; 53 57 00 51

**RADIO SCHILLER den 16. januar
2017:**

**1. del: Briterne forsøger at
bremse Trump med LaRouche-
behandling//**

**2. del om at bygge Kra-
kanalen i Thailand og
Transaqua-projektet omkring
Tchadsøen i Afrika**

Med formand Tom Gillesberg

1. del:

2. del:

Helga Zepp-LaRouches tale på seminar i Stockholm, 11. januar, 2017. Video; engelsk udskrift.

Stockholm EIR/Schiller Institute Seminar Wednesday, January 11, 2017

[The video is available on the Schiller YouTube channel at https://www.youtube.com/watch?v=cdl0Hxg_Ubc

Helga Zepp-LaRouche: Donald Trump and the New International Paradigm

HUSSEIN ASKARY: Thank you very much everybody for attending the seminar, "Donald Trump and the New International Paradigm." Your Excellencies, and ladies and gentlemen, we are very, very pleased that we have a special guest. It's all clear that the interest for this theme is very big, and this is a very special; there are many expectations on the new administration and new policy, but there are also many challenges around the world. And we have the honor of having Mrs. Helga Zepp-LaRouche, the founder and chairwoman of the International Schiller Institute, who has not only followed at very close range, followed developments internationally, both strategic, economic and cultural, but she herself and her association were actually contributing to what we call this new paradigm in international politics. But this new paradigm in international politics of course, we will hear from Mrs. Helga Zepp-LaRouche.

We will have Mrs. Helga Zepp-LaRouche's presentation and then I will make a short presentation and then we'll have a break... [applause]

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Good day, ladies and gentlemen.

We are in indeed in very, very fascinating times. And I think there is much reason to be hopeful. I know that for the last 16 years, most people in the United States and Europe thought there is no great future. But I think that there is [annulation? 2.29] of strategic realignments which have shaped up over the last three years, but especially in the last year, where one can actually see the potential for a completely new kind of relation among nations is on the horizon and that we may actually have the chance to bring a peaceful world.

Now, obviously, in the system of globalization as we have known it, especially since the collapse of the Soviet Union, that system is completely unhinged and this is cause for a lot of freaked out reactions by those people who were the beneficiaries of that system of globalization, but I will hopefully be able to develop that this is a temporary phenomenon, and it will be replaced by some more optimistic developments.

What we see right now is a completely new paradigm emerging, a system which is based on the development of all, a "win-win" potential to cooperate among nations and obviously the idea for what was the axiomatic basis of the globalization system since '91 to insist on a unipolar world, is failing, or has failed already. And with that, a system which tried to maintain this unipolar world with the policy of regime change, of color revolution, or humanitarian intervention, or so-called humanitarian intervention to defend democracy and human rights, which obviously has led the world to a terrible condition, but this is now coming to an end.

So obviously, the statement by Francis Fukuyama at the end of the Soviet Union that this was the "end of history" and that there would be now only democracy, was really pretty sure; because you have a complete backlash right now, which takes different forms in different in different parts of the world against this system of globalization, and in the Asian

countries it takes the form of more and more countries joining with the New Silk Road perspective offered by China, the offer to work

together in a "win-win" cooperation with the Belt and Road Initiative which is now already involving more than 100 nations and international organizations; and is already engaged in the largest infrastructure project in the history of mankind.

This new paradigm economic system, already involves 4.4 billion people; it is already in terms of spending, in terms of buying power in today's dollars, 12 times as big as the Marshall Plan was after the Second World War, and is open for every

country to join, including Sweden, including the United States, including every other country on the planet. And I will talk about that in a little while.

And in the trans-Atlantic sector you have a different kind of anti-globalization revolt, which is still ongoing, it's not yet settled how this will turn out. It started in a visible form with the vote of the British population in June last year with the Brexit, which was the first real upset; everybody was totally unexpected it, except a few insiders. This anti-globalization revolt was obviously continued with the election of President Donald Trump in the United States; it was continued with the "no" to the Italian referendum organized by Prime Minister Matteo Renzi, to change the Constitution. And it's coming to all of these developments, Brexit, Trump, no to the referendum in Italy, is that is caused by a fundamental feeling of injustice of ever

larger parts of the population which were victims of that system, which increasingly made the rich richer, made more billionaires richer, but destroying successively the middle range of society, and making the poor poorer. It is my deepest conviction that

that revolt will continue until the causes of this injustice are removed, and it will continue, it will hold the measuring rod to President Trump, if he will fulfill his election

promises; and if he would not do that I believe the same people would turn against Trump as they turned against Hillary.

So that means that the future of the European Union and the euro is very doubtful. We have elections coming in this year in France in April. This election as of now is completely up in the air. There is no firm prediction possible. You have a very tumultuous situation in Italy, where a coup was just attempted by Beppe Grillo and Verhofstadt [in the European Parliament] which failed, trying to get the Five Star Party into the Liberal Group [ALDE] in the European Parliament, which was rejected by the Liberal Group so it didn't function. Then you will have elections in Holland, and in September in Germany which, you know, the star of Mrs. Merkel is also no longer as shiny as it may have been a while ago.

So we are looking into dramatic changes.

Now, let me start with the Trump election. Now, I have in my whole political life, which is now becoming quite long, several decades – I have never in my whole political life, seen such hysteria on the side of the neo-cons, on the side of the mainstream politicians, on the side of the liberal media, as concerning Trump. Now, admittedly, Trump does not fulfill the behavior code of Baron von Kligel, who was a German in the 18th century who developed the code for good diplomatic behavior. But what was caused Trump, is that he simply promised end the political paradigm which was the basis of eight years of George W. Bush and eight years of Barack Obama, which was a direct continuation of the Bush-Cheney policy.

And it was a good thing, because it was very clear that if Hillary Clinton would have won the election in the United States, that all the policies she was pursuing, including an no-fly zone over Syria, and an extremely bellicose policy towards Russia and China, would have meant

that we would have been on the direct course to World War III. If you have any doubts about that I'm perfectly happy to answer questions about that, in the question & answer period.

So the fact that Hillary did not win the election was extremely important for the maintenance of world peace. And I think that of all the promises that Trump made so far, the fact that he said, and by the appointment of these different cabinet members, if they all get through the nomination process in the Senate, that he will normalize the relationship between the United States and Russia, is, in my view *the most important step*. Because if the relationship between the United States and Russia is decent, and is based on trust and cooperation, I think there is a basis to solve all other problems in the world. And if that relationship would be in an adversary condition, world peace is in extreme danger.

So from my standpoint, there is reason to believe that this will happen. The Russian reaction has been very moderately, but optimistic that this may happen. If you look at the appointments, you have several cabinet members and other people in other high posts who are also for improving the relationship with Russia, such as Tillerson who is supposed to become Secretary of State; General Flynn, who is a conservative military man but also for normalization with Russia, and many others, so I think this is a good sign.

Now, if you look at the reaction of the neo-con/neo-liberal faction on both sides of the Atlantic to this election of Trump, you can only describe it as *completely* hysterical. The *Washington Post* today has an article "How To Remove Trump from Office," calling him a liar, just every derogative you can possibly imagine, just an all-in-one unbelievable; the reaction in Germany was – von der Leyen, the Defense Minister, in the morning after the election said she was "deeply shocked," this was "terrible," this was a catastrophe, and it keeps going like that. So they have not recovered.

And then naturally, you have the reports by the different U.S. intelligence services, Clapper, Brennan, Comey

from the FBI, they all put out the fact that that it was Russian hacking of the emails of the DNC and Podesta which would have stolen the election, because they would have shifted the view of the Americans to vote for Trump.

Now, I think this is ridiculous. Not only have many cyber experts, also in Europe but also in the United States, already said that all the signs are that it was not a hacking but an insider leak giving this information out, is more and more likely, and there's absolutely zero proof that it was Russian hacking. Naturally, what is being covered up with this story is that was the "hacking" about? It was "hacking" of emails that proved that Hillary Clinton manipulated the election against Bernie Sanders! That is not being talked about any more; but if there was any thought, I would say, look there, and there are many people who recognize, for example, a very important French intelligence person with the name of Eric Denécé who is a top-level think tanker in France who said: Well, it is quite clear why they put out this story, because the neo-cons had to expect the great cleanup and many of them would lose their positions, and this is why they basically all agreed on this story and changed the narrative.

The real narrative is that it was the injustice of the neoliberal system of globalization which simply violated the interests of the majority of the people, especially in the "rust belt." Hillary Clinton in the election campaign was so arrogant that she didn't even go to Ohio or some of the other states which are formerly industrialized. Where, you have to see that the United States, contrary to what mostly is reported in the Western media in Europe, the United States is in a state of economic collapse. They have for the first time, a shrinking life-expectancy; there is one indicator which shows if a society is doing good or bad, and that is if the life-expectancy increases or shrinks. In the United States it's shrinking for the first time for both men and women. In the period of 16 years of Bush-Cheney and Obama, which you can take as one package, the suicide rate has quadrupled in all age brackets; the reasons being alcoholism,

drug addiction, hopelessness, depression because of unemployment. There are about 94 million Americans who are of working age who are not even counted in the statistics, because they have given up all hope of ever finding a job again. If you have recently travelled in the United States, the United States is really in a terrible condition; the infrastructure is in a horrible condition, and people are just not happy.

So the vote, therefore, the narrative, that was the reason why Hillary was voted out because she was being perceived as the direct continuation of these 16 years, and so the attempt to change that narrative by saying it was "Russian hacking" is pretty obvious.

Now, however, we have now I think ten days or nine days left, until the new President comes in. And this is not a period of relaxation, because again, in an unprecedented way, the old team of Obama is trying to create conditions for the incoming President Trump to force him to continue on the pathway of Obama. For example, just a couple of days ago, they started a deployment of a U.S. and NATO troops to be deployed at the Russian border in the Baltics, in Poland, and Romania, through the German city of Bremerhaven, where 6,000 troops landed with heavy military equipment; for example, the U.S. Abrams tanks, Paladin artillery, Bradley fighting vehicles, 2,800 pieces of military hardware, 50 Black Hawk helicopters, involving 1,800 personnel; 400 troops to be attached to the 24 Apache helicopters.

Now, obviously, the deployment of this is supposed to be a provocation against Russia and it's supposed to make it very difficult for Trump to start to improve relations.

A second area where you can see this effort to pin Trump down is the question of the THAAD missiles in Korea, where basically now North Korea has claimed to be able to be able to launch their ICBM anywhere, any time; and according to Chinese experts, the United States is entirely to blame why North Korea is behaving this way.

South Korea with the outgoing President Park Geun-hye,

who may be impeached soon, actually in days or weeks, she agreed to have a special brigade of 1,000-2,000 task force which is supposed to eliminate the Pyongyang command under conditions of war, including Kim Jong-un; and obviously this is aggravating the situation because given the history of such things, one is not sure when is the moment of such action.

Thirdly you can see it with the deployment of the U.S. aircraft carrier group *USS Carl Vinson* to the Asia, in the vicinity of China. This aircraft carrier is of the Nimitz-class nuclear-powered, and it will arrive exactly on 20th of January, the day Trump is will take office. *Global Times*, the official Chinese newspaper, said that this deployment is set to disrupt potential talks between China and other countries in the region; naturally, also it's supposed to put a sour note on the U.S.-China relations.

There are other efforts to change and determine the narrative in the post-Obama period. Ash Carter, the U.S. Secretary of Defense, just gave a press conference where he said that it was only the United States which was fighting ISIS in Syria. Now, that takes some nerve to say that, because everybody in the whole world knows that without President Putin's decision to militarily intervene in Syria starting in September 2015, and with the tremendous support of the Russian Aerospace Forces for the fighting of the Syrian troops, this military situation in Syria would have never developed. And it was to the contrary, the very dubious behavior of the United States supporting various kinds of terrorist groups which prolonged this process and slowed it down.

But also in the attempt to pin down the narrative, of course, John Kerry, who a week or so ago, gave a speech saying that it was the British Parliament which would have prevented the U.S. military intervention in Syria. Now – I mean, all of these

people must think that the whole world has a very short memory, because I remember very vividly that it was Gen. Michael Flynn, in his capacity as head of the DIA, [Defense

Intelligence Agency], who had put out a public statement that it was the intention of the Obama administration to build up a caliphate in the region, in order to have regime-change against Assad, and he was then fired by [DNI] Clapper. And it is of a certain irony that just on Friday, when Trump met with Clapper, Brennan and Comey, in the Trump Tower where these three gentlemen wanted to impress Trump with their story about the Russian hacking; the other person who was with Trump was General Flynn, who is now in the driver's seat [to be National Security Advisor]. So anyway, you can expect the truth not be suppressed forever. And as a matter of fact, it was in the moment shortly before the U.S. military intervention in 2013, the U.S. military action was prepared to occur Sunday evening; we had gotten that from well-informed circles in Washington, and then in the very last minute the chairman of the Joint Chiefs of Staff, Gen. Martin Dempsey went to Obama and said, "You should not a start a war where you don't know how it ends. And if you don't ask the Congress you will be impeached, or you run the risk of being impeached." And only because of that Obama went to ask the U.S., Congress, the U.S. Congress voted no, and the U.S. military intervention was prevented.

So this was quite different. And you know this attempt to fix the narrative will not be successful.

Now, I cannot tell you what this Trump administration is going to be. I think I mentioned the one point, I'm pretty confident about: I think we will see probably only by February or even into March who will be actually in his cabinet, who will get approved by the Senate. But there are other interesting elements, for example: Trump had promised in the election campaign to invest \$1 trillion into the renewal of the infrastructure in the United States. That is very good, as I said, because the United States urgently needs repair. It will, however, only function if at the same time, another

promise by Trump, namely, what he promised in October in North Carolina, that he would implement the 21st Century Glass-Steagall Act, will also be carried out, because the trans-Atlantic financial system remains on the verge of bankruptcy. You could have a repetition of the 2008 financial crash at any moment; and *only* if you have a Glass-Steagall law in the tradition of Franklin D. Roosevelt, what Roosevelt did in 1933 by separation of the banks, by getting rid of the criminal element of the banking system, and then replacing it by a credit policy in the tradition of Alexander Hamilton, can you remedy this situation. Otherwise, you cannot finance \$1 trillion in infrastructure.

But one step in a positive direction is the fact that for example the former deputy foreign minister of China, and chairwoman of the Foreign Affairs committee of the National People's Congress, Mme. Fu Ying, made a speech in New York, about six weeks ago, where she said that indeed the Trump infrastructure program can be a bridge to the New Silk Road program of China. And that is quite the case: Just yesterday, Trump met with Jack Ma who is the chief executive of Alibaba, a Chinese e-commerce firm, and Jack Ma said that he can help Trump to create 1 million jobs in the United States by initiating a platform for U.S. small businessmen to sell to Chinese consumers over the next five years, and vice versa, how the Chinese can invest in the United States. Trump afterwards said this was a great meeting, we will do great things together; and Jack Ma said that Trump was a very smart man and they got along very well.

So this is very good, because the Schiller Institute already in 2015 published a report for the United States to join the New Silk Road, which is a whole approach how you have to have a fast train system for the United States; as you know, China built as of the end of 2014, 20.000 km high-speed

train systems. China wants to have to *50,000 km* by 2020, connecting every major city in China with a fast train system. And the United States has none.

So the United States urgently needs a fast train system connecting the East Coast, the West Coast and the Midwest. Build some new science cities in the South, get rid of the drought in the Southwest, California and the other states. So there are many, many things which urgently need to be done.

OK. Now, let me make a few remarks about the Schiller Institute, given the fact that many of you may not know much about us. And I want to underline the fact that we are not commentators on this whole question, but that we are responsible for many of the ideas which are now coming into effect.

The Schiller Institute was created by me in 1984, and it was, at that time we had the still the intermediate-range missile crisis, which brought the world to the verge of World War III; if you remember, the Pershing 2, the SS20, where there was a very short warning time, in permanent alert; and the relationship between Europe and the United States was really in a terrible condition.

So I created the Schiller Institute with the idea that you needed an institute, a think tank to put the relations among nations on a completely different basis. One of the most important aspects of the work was to work towards the establishment of a just, new world economic order, in the tradition of the Non-Aligned Movement. And there, my husband, already in 1975, had proposed to replace the IMF with an International Development Bank, which would organize large credits for technology transfer from the industrialized countries to the developing sector, to overcome the underdevelopment.

That proposal went into the Colombo Resolution of the Non-Aligned Movement in 1976 in Sri Lanka. So we had the idea that that policy had to come back on the agenda, that we had

to create economic development in the southern hemisphere, so that every human being on this planet could have dignified potential their lives, develop all the potentialities embedded in them.

But from the beginning, we said that such a new world economic order can only function if it's combined with a Classical Renaissance, that we have to reject the popular culture as it is associated with modern globalization, because it is

depraved and degenerate. And that we had to go back to the revival, a Renaissance of the best traditions of every culture and have a dialogue among them. For example, in Germany, obviously you would emphasize the German Classical culture of Schiller, Beethoven, the whole Classical music; in China, you would emphasize Confucius; in India you would emphasize the Vedic writings, Tagore, and so forth. So you would go and revive in every country simply what they have contributed to universal history and make that known.

Now, the present policy, of a "win-win cooperation", is exactly an echo of what we had proposed since '84, and to replace geopolitics with an approach of the common aims of mankind. In 1984, my husband, Mr. LaRouche, also uniquely predicted the collapse of the Soviet Union. He said if the Soviet Union would stick to their then-existing policies of the Ogarkov Plan, that they would collapse in five years. Now, there was nobody else who said the Soviet Union would collapse; it was completely unthinkable, but we observed the economic problems and on Oct. 12, 1988, my husband and I made a press conference in Berlin, in the Bristol Kempinski Hotel, where we said Germany will soon be unified – also nobody believed that at the time – and Germany should adopt the development of *Poland* as a model for the transformation of the Comecon with high technology.

Now, in '89 therefore, when the Berlin Wall came down, we were the only ones who were not surprised. As a matter of fact, we immediately published a report, how the unified Germany should develop Poland, and we called this program, the

"Productive Triangle Paris-Berlin-Vienna," which is an area the size of Japan; it had the highest concentration of industry and the idea was to develop development corridors from that Productive Triangle to Poland, Warsaw, to Kiev, to the Balkans, and transform the Comecon that way. It was before the D.D.R. collapsed; and here if that had been picked up, maybe the Soviet Union and the Comecon would not have collapsed.

Anyway: Because you had Bush, Thatcher and Mitterrand, they did not like this at all, so in '91, when the Soviet Union collapsed, we immediately proposed to prolong this program of the Productive Triangle into the Eurasian Land-Bridge: The idea that

you would connect the population and industrial centers of Europe with those of Asia, through development corridors. The Iron Curtain was no longer there, so it was the natural thing to have infrastructure corridors to develop the landlocked areas of Eurasia.

Now we proposed at the time to all the countries of Eurasia, and the only country which responded positively was China. So in 1996, they organized a very big conference in Beijing, called "The Development of the Regions along the Eurasian Land-Bridge," and I was one of the speakers there. And China at that point declared the development of the Eurasian Land-Bridge to be the long-term perspective of China until the year 2010.

As you know, then came '97 the Asia crisis; '98 the Russian GKO crisis, so this whole development became interrupted. But it basically did not stop us from making conferences about this proposal on five continents, all the U.S. cities, all the European cities; even in Latin America, São Paulo, Rio, New Delhi, even some African countries, Australia. We kept organizing for this idea that the natural next phase of the evolution of mankind would be the infrastructure connections of the entire planet.

Obviously, what happened in '99 also was the repeal of the Glass-Steagall Act in the United States, which gave way to the unregulated speculation, leading to the present bubble.

Now, in September 2013, when Xi Jinping in Kazakhstan announced the New Silk Road, we simply took all the different studies we had made in these 24 years, and published them, and we called it: "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge." This is a comprehensive proposal which has the yellow line there in the middle between China and Central Asia; this was the initial One Belt, One Road proposal by China, and we added simply – they had the Maritime Silk Road – but we had a whole infrastructure program for Africa, for the South of Europe, the Balkans, many corridors, including a Bering Strait Tunnel connecting the Eurasian infrastructure with the American system, with highways and high-speed trains all the way to Chile and Argentina. And eventually, when all of this is built, you can go by maglev train from the southern tip of South America to the Cape of Good Hope in Africa.

We published this proposal; and the actual book you can find at the book table, including an early report about this, from 1997. The first report we published in German, in '91. This is not just about connection of infrastructure, but it has all the scientific conceptions of Mr. LaRouche's notion of physical economy.

Mr. LaRouche is probably the only economist in the West who deserves that name, because all the other neo-liberal economists have been so wrong in their predictions that they should probably take another job. Mr. LaRouche has given up his own scientific method and in this report you find there such extremely important conceptions as the connection between energy flux density in the production process and the relative potential population density, which can be maintained with that energy flux density; and there are other such important conceptions.

So this report was immediately published in China; the

Chinese translated it into Chinese. We presented it in China in 2015. It was recommended by all the people who presented to all Chinese scholars, as the standard text on the Silk Road; and it has been sent to all major faculties and universities in China.

It was also published in Arabic, as you will hear about from Hussein Askary. And it is now coming out shortly in Korean, in German, and we have requests in other languages to come out also.

So, while we were publishing these reports, the New Silk Road promoted by China which has a few different names – first they called it One Belt, One Road; now they call it the Belt and Road Initiative; I always call it the "New Marshall Plan Silk Road," so that people get an idea. In any case, this policy of China has taken on a breathtaking dynamic. (Next slide)

In the meantime, many of these proposals are in different phases of realization. It has the Maritime Silk Road which is the outer line. In the meantime, China is building six economic corridors – as I said, it involves 70 nations, and over 30 international large organization, 4.4 billion people, and trillions in investments. And as I said, already now it's 12 times bigger than the Marshall Plan was.

(Next slide). This is the original One Belt, One Road, connecting China and Central and West Asia through an economic corridor. In June 2015, China and the five Central Asian governments agreed to build that and additional routes are being planned to go into Afghanistan. One is already going into Iran; when President Xi was in Iran last year, he promised, – or they both promised that they would extend this New Silk Road beyond Iran into Iraq, Afghanistan, Syria, Turkey.

(Next) This is the new Eurasian Land-Bridge which connects China with Western Europe and it has shortened already the transport time for cargo, to two to three weeks from China – different cities, Chengdu, Chongqing, Yiwu,

Duisburg, Lyon, Rotterdam, Hamburg, from five weeks via ocean. Already by mid-2016, there were over 2,000 rail shipments from China to Europe, and it is picking up speed. All the cities in Europe that are termini, such as Madrid, Lyon, Duisburg, they're all happy; they realize that they have tremendous benefits from it.

(Next. No, the next one, the China-Mongolia) This is China-Mongolia-Russia corridor. In June 2016, the three presidents signed a trilateral economic partnership, at the 11th Shanghai Cooperation Organization meeting; and this corridor alone involves 32 projects.

(Next) This is the China-Pakistan economic corridor, which is creating 700,000 new jobs in Pakistan. It will produce 10,400 MW power capacity and the investment of 46 billion by the Chinese in this corridor equals all the foreign investment since 1970 in Pakistan.

(Next) This is the China-Myanmar-Bangladesh corridor. This creating for the first time an express highway between India and China, and it goes through Bangladesh and Myanmar. This corridor will be 1.65 million km long; it will encompass 440 million people.

(Next). The China-Indochina Peninsula corridor. This will be a highway/rail and high-speed transport system connecting the ten largest cities of the region.

(Next) Africa – Djibouti-Ethiopia. [showing picture of refugees instead] Leave this picture please; this is very important. Because as we know Europe has been in large part destabilized by the refugee crisis, and there is a very big incentive, one would think, for Europeans to help develop Africa.

But so far, it is not coming from Europe, it's coming from China, India and Japan.

So, the Djibouti-Ethiopia railway just opened yesterday, so this is extremely good news. It opened yesterday, from Djibouti to Addis Ababa, 750 km and it was

built by China; it employed about 20,000 Ethiopians and 5,000 Djiboutian, and it will be connected to the standard gauge railway in Kenya, which again, created 30,000 jobs. And this will obviously, among other things, transform the port of Mombasa and it will take cargo and passengers to the Ugandan border in one-tenth of the time it takes by road. A professor from the University of 'Nairobi School of Diplomacy', Prof. Gerishon Ikiara, said, and I agreed, that this whole program will "radically transform African participation in global trade in the next two decades and will catalyze the industrial transformation of Africa."

Now, there is another extremely important project (next), which is the Transaqua project. Here you see the cover story of a Memorandum of Understanding between the Lake Chad Basin Commission and the Chinese engineering firm PowerChina. Now PowerChina is the company which built the Three Gorges Dam and several other large projects so they really know what they're doing; and they agreed with this contract to do a feasibility study about the Transaqua project.

This is the largest infrastructure project ever entertained in Africa. It was developed in the late '70s by an Italian firm Bonifica, and there, in particular, Dr. Marcello Vichi. Mr. LaRouche has promoted this project since he got news of it, because it was a perfect way of solving many problems at the same time. As you know, Lake Chad is shrinking; it is presently only about less than 10% of its original size, and it affects the life of the entire people, 40 million people, in the Chad Basin. And naturally, it is already having drought effects and so forth.

The concept is simply to transfer the water from the Congo River, using the unused discharge of the Congo River water going into the ocean. Now, the Congo River is the second largest river in the world and it discharges 41,000 cubic meters/second into the ocean – unused. And the idea is

to take only 3-4% of that water and bring it into Lake Chad. There was a big campaign trying to convince the people in the different states along the Congo River, that it's stealing their water, and so forth, but that was really an effort by the Greenies and it has no substance to it whatsoever.

First of all, the idea is not to take the water from the Congo River, but from the west bank tributaries at an altitude that allows to bring water per gravity until the C.A.R./Chad watershed, which is an elevation of 500 meters, and then pour it into the Chari River which is a tributary of Lake Chad. So this way you would create a 2,400 km long waterway which would bring eventually 100 billion cubic meters of water per year into Lake Chad and also create navigable infrastructure.

Obviously, the Republic of Congo would be also a big beneficiary because it would give them access to a navigable waterway, electricity production, regulation of rivers and so forth.

PowerChina is now financing a feasibility study for a first phase of the project which would involve building a series of dams in the Democratic Republic of Congo, the Republic of Congo, and the Central African Republic. It would also potentially generate 15-25 billion kilowatt-hours of hydroelectricity through the mass movement of water by gravity; it would potentially create a series of irrigated areas for crops, livestock, of an area of 50-70,000 sq km in the Sahel zone in Chad, in the northeast of Nigeria, in the north of Cameroon, and in Niger. It would also make possible an expanded economic zone basically creating a new economic platform for agriculture, industry, transportation, electricity for 12 Africa nations.

So PowerChina has put up \$1.8 million for the first phase of the feasibility study and if the construction starts, this is a big project so it's not expected to be finished overnight, but it will take generations: But it will create

livelihoods for 40 million people in the basin. And this is just one project, but there are many others. For example, Chinese Foreign Minister Wang Yi is just on a five-nation tour through Africa [Jan. 7-12] and was already in Madagascar, in Tanzania, is going to Zambia, Nigeria, Republic of Congo, and he's inviting all Africa nations to join the Belt and Road Initiative.

(Next) This is the expanded program of railways, nuclear power, just transforming the entire African continent. (Next) These are development plans for Latin America. The blue lines you see there, these are the longstanding, proposed high-speed railway routes in Latin America, which the Schiller Institute has proposed. In 1982, when Mr. LaRouche was working with President José López Portillo of Mexico on these projects, he called it "Operation Juárez," to refer back to the best traditions of Mexican-American cooperation. And these are all projects which are obvious. If you look at the map of Africa or Latin America, you don't see that kind of infrastructure! If you see some railway, you see it as a small line from a mine to the port to exploit the raw materials, but you don't have infrastructure. And we had this idea, which Alexander von Humboldt, by the way, proposed in 19th century, so it's not that revolutionary; it's sort of obvious.

The red lines are the various Chinese proposals since the BRICS summit in Brazil in July 2014. The solid red line is the northern route of the Brazil-Peru transcontinental rail line. This was already agreed upon between the governments of Brazil and China a year ago; but then they had the coup in Brazil, Dilma Rousseff was impeached, so this came to a halt; also the new government in Peru is very reluctant. But there's a big movement: I just addressed a conference of economists in the Amazon region two months ago, and there's a whole movement, also associated with Fujimori party, who absolutely won the fight for that rail line because it is the step to the future.

There are three additional lines, one line would be including Bolivia into this rail line, and three additional

lines through Argentina and Chile; China also wants to build three tunnels between Chile and Argentina to connect the Pacific and the Atlantic.

(Next) This is the Nicaragua Canal which is in the early stages of completion, also built by China. This will increase the speed of global shipping between Belem and Shanghai and cut the current route across the Atlantic and around Africa by 10% of the time.

So I can only mention the most important projects. There are many, many others. For example, China and Ecuador are building a science city in Ecuador where President Correa at the recent state visit of President Xi Jinping said that the collaboration between Ecuador and China will mean that Ecuador soon will be on the same level as all industrialized countries. They have the idea to overcome poverty forever. The science city is going to have the most advanced fields of science.

Bolivia – Bolivia, which used to be a coca producing country, is now cooperating on space projects with China, with Russia, with India. So there is a completely new mood! I talked with many Africans – there was a big conference in Hamburg just a couple of months ago, where the Africans said, there is a completely new mood in Africa, there is a new paradigm: China, Japan, India are all investing, and the Europeans, if they don't shape up, they will become marginal and irrelevant. So there is a completely new optimism caused by this dynamic.

Now, just on a diplomatic level, this process of integration is going absolutely rapidly, especially since September last year, when you had on Sept. 2-3, the Eastern Economic Forum in Vladivostok where the integration of the Eurasian Economic Union and the Belt and Road Initiative was on the table. The Japanese Prime Minister Shinzo Abe participated in that conference, and Japan is now massively investing in the Far East of Russia, in terms of energy cooperation. Putin was just in Japan, as a state visit; Abe will go on a state visit to Russia this year. They're talking

about settling the conflict concerning the Northern islands, the Kuril Islands. They're talk about a peace treaty between Russia and Japan, and obviously there is a complete strategic realignment going on. President Duterte changed the role of the Philippines from being the aircraft carrier for the United States in the South China Sea, to now, collaborate with China on economic cooperation, and also with Russia. The same by

the way, goes for Turkey, which is now shifting and working with Russia, Iran and Syria, to bring peace to the region.

So there is a complete strategic realignment going on, which the Western media and Western politicians have just not got it yet. But this is very, very interesting.

So, then this continued from Vladivostok, immediately afterwards on Sept. 4-5, the G20 Summit in Hangzhou, where China took real leadership in saying the future recovery of the world economy must be based on innovation *and* he made very clear that this innovation must be shared with the developing countries, not to hold up or hinder their development.

So, it's a completely new paradigm, and I'll say something about that in a second.

Then you continue to the ASEAN meeting in Laos, the BRICS meeting in Goa, India in October, the APEC meeting in Lima in November, and it is involving all of these organizations and spreading very fast.

Why is Europe not joining this? Look, Europe is in bad shape. The EU is collapsing, the people in Italy *hate* by now the ECB, they hate Merkel, they have Schäuble, they hold Merkel responsible for the suffering of the population in Italy which is now reaching dimensions like Greece; Greece was destroyed – one-third of the Greek economy was destroyed by the austerity policy of the Troika. And you know, there's *nothing* left of the idea of unity in Europe. There are borders being built, Schengen is dead; look at the Eastern European countries, they're simply not – the Eastern European and Central European countries are reorienting towards China! The 16+1 this is the Central and

East European Countries, they have extensive infrastructure cooperation with China. China is building up the port in Piraeus port in Greece; they're building a fast railway between Budapest and Belgrade, and many other projects.

But the problem with Europe is that at least the European EU bureaucracy and some governments, like the German one, they are still on the old paradigm, the geopolitical paradigm of globalization, of neoliberal policies, and they don't understand that what China has proposed and what is now the basis of a very close and determined strategic partnership between Russia and China they have put on the agenda a different model: To overcome geopolitics by a "win-win" strategy.

Now, most people at least in Europe and in the United States have a very hard time to think that. They cannot imagine that governments are for the common good, because we have not experienced that for such a long time. The common idea of all the think tanks, or most think tanks, is "China must have ulterior motives"; "China is just trying to replace the Anglo-American imperialism, with a Chinese imperialism." But that is not true! I mean, I'm not naïve: I have studied this extensively. I was in China for the first time in 1971, in the middle of the Cultural Revolution. I have seen China, how it was then, I travelled to Beijing, Tientsin, Qingdao, Shanghai, and to the countryside, and so I know what *enormous* transformation China has made in this period.

I went back to China in '96, after 25 years; already then it was breathtaking. But if you look, the Chinese economic model which has transformed 700 million people from extreme poverty to a decent living standard; and China is now committed to develop the interior region as part of their building of the New Silk Road, to eliminate poverty from China totally by the year 2020, and there are only 4 % left in poverty right now.

Now, China is offering their Chinese economic model to all participating countries in this New Silk Road conception

and it is in the interest of Sweden. It would be in the interest of Germany because Germany is still, despite the Green insanity which has deformed many brains, is still a productive country.

The German 'Mittelstand' is still producing, I think, the third largest number of patents in the world. It is their natural interest to find cooperation not only in a bilateral cooperation, but in investments in third countries. It would be in the *best interest* of Germany – if Germany is freaked out about the refugees, which really has meant a complete destabilization of the country, why is Germany not cooperating, with Russia, with China, India, Iran, in the reconstruction of the Middle East? I think, now that the Syrian government has started to rebuild Aleppo, at least building the hospitals, the schools, the Schiller Institute had proposed already in 2012 a comprehensive proposal for the development of the entire Middle East, from

Afghanistan to the Mediterranean, from the Caucasus to the Gulf States, and it would be in the absolute self-interest because – sure you have to destroy ISIS and the terrorists with military means. But then you have to create conditions where young people in Syria, Iraq, Afghanistan, Yemen, have a reason to become doctors, scientists, teachers, so that they have a future, that that way you drive out terrorism forever!

And if all the big neighbors would cooperate: Russia, China, India, Iran, Egypt, Turkey, Italy, France, Germany, Sweden, you could change this region in no time! And you will hear about that soon from Hussein.

The same for Africa. The only minister in Germany who is reasonable is the Development Minister Gerd Müller, because he travels all the time to Africa and he says there will be the need for many millions of jobs for the young people of Africa in the next years; if we don't have them to create these jobs, many, many millions of people will flee from hunger and war and epidemics.

So would it not be in the self-interest that all the European nations join hands *with* the Chinese Silk Road

initiative, and help to reconstruct and build up the economies of southwest Asia and Africa? I think that that mission would also

really help to overcome the disunity of Europe, because you will not solve that problem by looking at your navel; but you will solve that problem by a joint mission for the greater good of mankind.

So, I think that this is all possible. It can happen this year, it can start this year, because China has committed itself to have two big summits this year – one summit will involve all the heads of state of the Belt and Road Initiative, and it can be the year of consolidation of the new paradigm.

Now there are a couple of elements which are also important for this new paradigm, because we are not just talking about infrastructure, and overcoming poverty. The next phase of the evolution of man is not just to bring infrastructure to all continents on this planet, but to continue that infrastructure into close space around us. This is the first time formulated in this way by the great German-American space scientist and rocket scientist Krafft Ehrlicke, who was the designer of the Saturn V of the Apollo project. He had this beautiful vision that if you look at the evolution over a longer period of time, life developed from the oceans with the help of photosynthesis; then you had the development of ever higher species, species with a higher metabolism, higher energy-flux density in their metabolism.

Eventually man arrived. Man first settled at the oceans and the rivers; then with the help of infrastructure, man developed the interior regions of the continents; and we are now with the World Land-Bridge picture – go back to the first image – this

will be, when it is built, the completion of that phase of the evolution of mankind, by simply bringing infrastructure into all landlocked areas of the world, and you will have – with the help of new methods to create water, with modern technologies,

create new, fresh water. For example, if you have peaceful nuclear energy you can desalinate huge amounts of ocean water; through the ionization of moisture in the atmosphere you can create new waters to solve the problem of desertification.

Right

now all the deserts are increasing; with these new technologies you can reverse that, make the deserts green, and just make this planet livable for all human beings!

But this is not the end: Mankind is not an Earth-bound species. Mankind is the only species which is capable of creative discovery, and the collaboration of all nations for space exploration and space research is the next phase of our evolution. Now China has a very ambitious space program. They already landed the Yutu rover in 2014. Next year, they will go to the far side of the Moon, and eventually bring back helium-3 from the far side of the Moon, which will be an important fuel for

fusion power economy on Earth. Right now, we are very close to making breakthroughs on fusion power. The Chinese EAST program [Experimental Advanced Superconducting Tokamak] has reached, I think, 50 million degrees for plasma for several seconds. And just a couple of days ago, the stellarator in Greifswald, Germany, reached 100 million degrees for – I've forgotten how many seconds. But it means that in a few years, we can have fusion power! And that will create energy security, raw materials security, on Earth.

So we're looking at a completely new phase of civilization, and the far side of the Moon is very important because will not have the disturbances of cosmic radiation, as you have on the Earth-facing side of the Moon; the Sun and the Earth – this far side is shielded from a lot of this radiation so it will be possible to put up much better telescopes, you will be able to look into Solar System, into the Galaxy, into other galaxies much, much farther than so far.

And I don't know if any one of you have seen these pictures from the Hubble telescope: If you have not done that, please, go home or next weekend, take the time to look

at these pictures from the Hubble telescope. I saw them, and I was completely excited, because now we know that there are – at least – 2 trillion galaxies! Now, I have a good imagination, but I cannot imagine that. It's just too big. And when you see these pictures which have already been taken, you have galaxies which look like the Milky Way; then you have totally different nebulas; you have all formations. And not one galaxy is like the other. Just imagine how big the Universe is?

And we know very, very little! But man is the only species which *can* know! No donkey will ever know about the great galaxies or – no dog will ever be able to breed rabbits to have better breakfast. They all like better breakfast, but they don't know how to do it. Man is capable of overcoming every limitation, and the mind of man is a physical force in the Universe. We're not outside of the Universe, but what our mind invents or discovers, *is* part of the Universe. And that is a very exciting thing.

And there is lots to be found out about what is the origin and essence of life. What governs the laws of the Universe? What is the role of the mind in the Universe? I mean, these are all extremely exciting questions, and they all prove that man is not an Earth-bound species. So there is no need to be a Greenie, because we can bring man's knowledge applied to expand our role in the Universe. Even the ESA is now talking about a "Village on the Moon."

Krafft Ehrlicke at the time had said, that building an industrial center on the Moon as a stepping stone for further travel of space will be important. And you now see the shaping up of new economic platforms. The first platform, Mr. LaRouche has developed this notion of an economic platform to signify a period of economic development which is governed by certain laws, like for example, the development of the steam engine created a new platform; the development of railway created a new platform; fission is creating a new platform. And that

platform is always governed by the most advanced technologies of that time. And you can already see that this infrastructure development of close-by space, the first platform is simply that man is able to reach the orbit! That's not self-evident. If you would have told man in the Middle Ages that you will get on a spaceship and go into orbit, he would have said you're crazy!

Now we can already see we have manned space travel and we can now connect to where the Apollo project stopped after the assassination of Kennedy, 40 years ago; but now China, India, Russia, they all continue that process. India has also been extremely ambitious space project.

And so, the first economic platform will be simply to leave the planet Earth and to go into orbit; the second economic platform of space research will be to have an industrial base on the Moon and to eventually start to produce raw materials from space. Because you will, as this continues, not always transport materials from the Earth for your space travel, but once you have fusion as a propulsion fuel where the speed will become much larger, you will be able to take materials from asteroids, from other planets, for your production and your requirements in space. And then longer space travel between planets as the third platform, which is already visible.

Now, I could – this is very exciting, and once you start to think about it, it shows that mankind is really capable of magnificent achievements, and that we should really overcome geopolitics. Geopolitics is like a little, nasty two-year-old boy who is not yet educated and who knows nothing better than to kick his brother in the knee. Now that's about the level of geopolitics.

What Xi Jinping always talks about is that we have to form a "community of destiny for the common future of mankind," and that is exactly what the Schiller institute set out in '84, when we said we have to fight for the common aims

of mankind. And these common aims of mankind must come first, and no nation should be allowed to have a national interest or the interest of a group of nations, if it violates this higher common aims of mankind. And the areas of working together, a crash program for fusion, space cooperation, and breakthroughs in fundamental science.

All of this however must be combined with a Classical Renaissance, a dialogue of cultures on the highest level, and we have already very successfully at Schiller Institute conferences, practiced that, where we had European Classical music, Bach,

Beethoven, Verdi, Schubert, Schumann; Chinese Classical music, Indian poetry. You have this coming Saturday in New York, a beautiful event on style of civilizations, of cultures, where we will have a Chinese professor talking about literati painting.

You know, in Chinese painting, you have poetry, calligraphy and painting, in one. And for Westerners, it's a complete revelation, because this does not exist in European painting. People get completely excited because they discover that there are beautiful things to discover in other cultures! And once you study and know these other cultures, xenophobia and racism disappears! Because you realize that it's beautiful that there are many cultures, because there are universal principles to be

discovered in music, one musician will immediately understand another musician because it's a universal language. Scientists speak a universal language; they understand each other.

And so the future of civilization will be a dialogue between Plato, Schiller, Confucius, Tagore, and many other great poets, scientists of the past. So, if you give every child access to these things, which is also in reach, I can see that we will have

a new era, a new civilization of mankind. And I would invite all of you to not just look at it, but be part of it.

[applause]

NYHEDSORIENTERING JANUAR

2017:

Farvel til krigens paradigme?

Hvad vi skal gøre – nu!

I USA, i lighed med Danmark og andre lande, er der nogle helt afgørende ting, der må gennemføres, som Lyndon LaRouche har fremført som fire nødvendige love, der må implementeres omgående.

1) Der skal indføres en Glass/Steagall-bankopdeling, men under den overskrift er der mange andre ting, der må ske. Man må gå igennem bankernes og finansverdenens aktiviteter i lighed med det, man gjorde i USA, da Roosevelt blev indsat som præsident, så man får rensset op og får adskilt tingene i legitime finansielle aktiviteter, der er vigtige for realøkonomien, og så spekulation, som skal helt ud af de normale banker. Man vil så få nogle mindre almindelige banker, som man kan hjælpe, hvis de får problemer, mens alle de andre spekulative aktiviteter ikke får lov til at belaste staten og skatteyderne, når de får problemer pga. fejlslagne spekulationer. Derefter skal der

2) skabes kredit til investeringer. Staten må gå ind og regulere det ovenfra og i den udstrækning, det er nødvendigt, med statslige kreditter sikre, at der bliver foretaget de nødvendige investeringer i samfundet og dets produktive aktiviteter. Det skal bl.a. udmønte sig i

3) store infrastrukturprojekter, der kan opgradere hele

økonomien. Man kan bare skele til de enorme investeringer, Kina har foretaget siden 2008, hvor Kina har brugt over 1000 mia. dollars om året på infrastruktur og i dag har verdens største og bedste netværk af højhastighedstog. Programmet for Den Nye Silkevej er da også centreret om opbygning af grundlæggende infrastruktur, ikke blot i Kina, men i stadig større dele af verden. Når det gælder Danmark, har vi et forældet jernbanenet, der skal fornyes i form af et nationalt magnettognet eller højhastighedstognet i forbindelse med bygningen af en Kattegatbro. Vi skal så hurtigt som muligt have bygget den faste forbindelse over Femern Bælt og en Helsingør/Helsingborg-forbindelse. Der er masser af motorveje og andre projekter, der bare venter på at blive bygget. Der er så meget, der skal bygges, at vi kommer til at planlægge, hvordan vi kan få nok kvalificeret arbejdskraft og byggekapalet for at kunne få alle de mange projekter realiseret. Alle disse projekter er nødvendige som en del af at løfte den danske økonomi op på et højere produktivitetsniveau, og samtidig skal vi have langt mere gang i forskning og udvikling.

Download (PDF, Unknown)

Silkevejen omfatter uddannelse, kultur og den 'bløde forbindelse'

3. jan., 2017 – Bredden og målene for Silkevejen er skitseret i en artikel i *Peoples Daily* den 2. jan., der starter med en

opsummering af nogle af de projekter, der er gået frem i løbet af 2016, såsom de næsten 2000 togafgange mellem Kina og Europa, og færdiggørelsen af Qamchiq-tunnelen i Usbekistan. Men der er mere i Silkevejen end den »hårde«, fysiske infrastruktur, siger Huang Rihan, adm. dir. for Bælt & Vej Institut ved Centret for Kina og Globalisering.

Den 22. juni, sidste år, opfordrede præsident Xi, i en tale for det Lovgivende Kammer i Usbekistans Øverste Forsamling i Tasjkent, til opbygning af en grøn, sund, intelligent og fredelig Silkevej, rapporterer artiklen. Huang forklarer, at en grøn Silkevej fremskynder miljøbeskyttelse og intensiv dyrkning for bæredygtig udvikling. »En sund Silkevej betyder et tættere samarbejde omkring sundhedspleje og sundhed blandt relaterede lande. En intelligent Silkevej opfordrer til kultivering af mennesker og gensidig udveksling. En fredelig Silkevej tilsigter en implementering af et koncept for fælles, omfattende, samarbejdende og vedvarende sikkerhed i Asien, og dernæst en promovning af verdensfred og stabilitet.«

Zhao Lei, en professor ved den Centrale Partiskole, forklarer: »Tidligere så folk for det meste 'Bælt-og-Vej'-programmer inden for felter som energi og infrastruktur. I 2016 er samarbejdet mellem Kina og landene langs ruterne blevet udvidet til uddannelse, kultur, sundhedspleje og telekommunikationer.« Det er den »bløde forbindelse«, der bringer mennesker sammen, sagde han.

Foto: Plakat for en forestilling i den Kinesiske Statsballet.

Putin har transformeret både

Sydvestasien og Østasien hen imod udvikling; Vil Amerika følge trop?

28. december, 2016 – Mens Obama fortsat demonstrerer, at han er »politisk afdød«, som Lyndon LaRouche udtrykker det, og kaster tordenkiler fra sin politiske kiste, som om han stadig var »dræberkongen« fra før, udstedte nyvalgte Trump i dag et tweet, hvor han fordømte de »mange inflammatoriske udtalelser og vejspærringer«, som kommer fra Obama. Obama har meddelt, at han snart vil annoncere »forholdsregler til gengældelse« imod Rusland for fantasifostret med Putins angivelige tyveri af valget, i håb om, at han kan underminere Trump-teamets plan om at gøre en ende på galskaben.

Men, Putin har ikke spildt tiden med at fumle rundt med det amerikanske valg. Hele Mellempøsten er blevet transformeret af hans succesfulde intervention i Syrien, der har vendt stormløbet fra de saudisk-britisk sponsorerede terroristnetværk. Ødelæggelsesprocessen imod Irak, Libyen og Syrien – de tre stærkeste, sekulære, antiterrorist-nationer i området, er nu slut. Undervejs er der dukket beviser op allevegne for, at Obama har bevæbnet terroristerne – russiske sappører, der rydder miner fra det befriede Aleppo, annoncerede i dag fundet af et terrorist-våbenlager, proppet med amerikanske, tyske og bulgarske våben, mens den tyrkiske præsident Erdogan annoncerede, at han havde sikre beviser for USA's bevæbning af selve ISIS.

Men, hvad der er vigtigere, så har kombinationen af den russiske rolle i Syrien og Putins nylige besøg i Japan transformeret begge områder og forenet dem bag kendsgerningen om et nyt paradigme, baseret på udvikling. Den østrigske

mellemøstekspert Karin Kneissl kom i dag med den indsigtsfulde pointe, at Ruslands evne til at hjælpe den syriske regering med at knuse terroristtruslen på dramatisk vis blev fremhjulpet af Kinas »den bløde magts strategi« og bringer den Nye Silkevej ind i regionen og således skaber jobs for de millioner af unge mennesker, hvis fremtid var blevet tyvstjålet af Bush' og Obamas krige, og som skaber potentialet for, at de millioner af flygtninge kan vende tilbage til produktive beskæftigelser i deres hjemlande.

I dag pegede Lyndon LaRouche på Putins højst succesrige besøg til den japanske premierminister Shinzo Abe i denne måned, hvor han igangsatte enorme, fælles udviklingsprojekter i det russiske Fjernøsten, og endda på de omstridte Kurilliske Øer, og som således forbereder vejen for en fredstraktat mellem Rusland og Japan.

»Dette er ikke blot en lokal aftale«, sagde LaRouche. »Det vil stimulere væksten ikke alene i hele Asien, men det vil stimulere hele verden.« Abe besøgte Pearl Harbor tirsdag sammen med præsident Obama, hvor førstnævntes udtalelser kun kunne forstås som en advarsel til USA om ikke at følge Obamas vanvittige konfrontation med Rusland, men derimod gå sammen med Japan og med Kinas Nye Silkevejsproces for at skabe et nyt paradigme for fredelig udvikling for menneskeheden.

LaRouche Political Action Committee (LPAC) er i færd med at forberede en opdateret rapport om »USA tilslutter sig Den Nye Silkevej – en Hamilton-vision for en økonomisk renæssance«. Rapporten vil gennemgå det utrolige tempo, i hvilket udviklingsprojekter er blevet igangsat i hele verden i 2016, under Kinas Bælt-og-Vej-initiativ og dermed relaterede bestræbelser fra Ruslands og Indiens side, og fremlægge for det amerikanske folk, og Trump-teamet, at USA kan og må deltage i denne revolutionære proces. Ikke alene kan en genoplivet amerikansk industri i stor stil bidrage til disse globale projekter, men den smuldrende, amerikanske infrastruktur kan også selv blive genopbygget, med nye,

storstilede projekter inden for vand, transport, et genoplivet rumprogram og videnskabelig udforskning på den menneskelige videns fremskudte grænser.

Magten hos det finansielle oligarki, der har påtvunget verden sin vilje, har nu mistet kontrollen over det meste af verden uden for de transatlantiske nationer, og dets magt dér står nu på højkant. Deres finansielle kartellers bankerot kan ikke længere udskydes, og deres befolkninger er i en tilstand af oprør, som de miskrediterede oligarker afviser som »populisme«. Raseriet imod deres onde nedskæringspolitikker, og imod deres fremstød for krig imod Rusland og Kina, er åbenbart overalt i Vesten. Dette raseri må finde sit fokus i positiv hævde af sund fornuft, baseret på fremgangsmåden med LaRouches Fire Love: underkast kartellerne konkursbehandling iflg. Glass-Steagall; skab nye kreditinstitutioner efter Hamiltons model; målret kreditudstedelse til genopbygning af industri, landbrug og infrastruktur; og stimuler vore borgeres kreative evner, for at virkeliggøre fusionskraft og rumforskning, og for skabelse af en fremtid i overensstemmelse med menneskeværdet.

Foto: Kesha Rogers fra LaRouche Komite for Politisk Strategi (LPAC) ved NASA's Johnson Space Center, (Houston), i januar 2016. Se hendes artikel: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=11543>

Putin vært for møder i det Højeste Eurasiske Økonomiske

Råd og CSTO's Kollektive Sikkerhedsråd

26. dec. 2016 – I dag i Skt. Petersborg sagde den russiske præsident Vladimir Putin til mødet i det Eurasiske Økonomiske Råd (der inkluderede statshoveder fra Armenien, Kasakhstan og Kirgisistan), at de havde »opnået nogle vigtige resultater med vores indsats for at opbygge den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU)«. Han sagde, at »en af EAEU's hovedprioriteter er at etablere et favorabelt forretningsklima med det formål fuldt ud at udvikle vore landes produktion og teknologiske potentiale«. Han sagde, at et fælles marked for medicin og medicinske varer trådte i kraft i år, og nu har man en aftale om konceptet for et fælles marked for gas, olie og olieprodukter i år 2025. De vil også arbejde for »at etablere et fælles finansmarked i år 2025«. Putin afsluttede med at bemærke: »Vi har underskrevet en frihandelsaftale med Vietnam, som I ved. Israel, Indien, Iran, Singapore og Egypten har alle udtrykt interesse for lignende relationer. Vi arbejder sammen med Folkerepublikken Kina.«

I efterfølgende kommentarer til pressen tilføjede chef for den Eurasiske Økonomiske Kommission, Serzh Sargsyan: »Præsidenterne for fire lande har godkendt et forslag om, at det er nødvendigt at lancere forhandlingsprocessen [om skabelse af en frihandelszone] med Iran, Egypten, Indien og Singapore. Vi vil påbegynde en intensiv forberedelsesproces for underskrivelse af aftaler med disse lande.« Kirgisistan underskrev ikke denne del af aftalen, udtalte han, men tilsluttede sig de andre med underskrivelse af en aftale om en ny toldkodeks.

Under mødet i CSTO (Collective Security Treaty Organization) sagde Putin: »Vi ved, hvor urolig situationen er i mange dele af verden. Antallet af arnesteder for spændte situationer falder ikke, og årtier gamle konflikter er ikke løst til vores

tilfredsstillelse. Problemet med Afghanistan, Mellemøsten, Syrien, f.eks. og andre steder ... Antallet af problemer er ikke for nedadgående.«

Foto: Kasakhstans præsident Nursultan Nazerbajev mødtes med Ruslands præsident Vladimir Putin på sidelinjen af møderne i det Eurasiske Økonomiske Råd den 26. dec., 2016, i Skt. Petersborg, for bl.a. at drøfte Bajkonur kosmodromen, som Rusland lejer af Kasakhstan.

NYHEDSORIENTERING DECEMBER 2016:

**Helga Zepp-LaRouche i
København:**

**Donald Trump og Det Nye
Internationale Paradigme**

Den 12. december 2016 var Helga Zepp-LaRouche – Lyndon LaRouches hustru, Schiller Instituttets grundlægger og en international nøgleperson i kampen for et nyt globalt udviklingsparadigme – særlig gæstetaler ved et Schiller Institut/EIR-seminar på Frederiksberg med titlen: »Donald Trump og det Nye Internationale Paradigme«. Blandt deltagerne var diplomater, aktivister og repræsentanter for diverse danske og internationale organisationer.

Arrangementet blev indledt med fremførelsen af en kendt traditionel kinesisk sang, Kāngdìng Qínggē (Kangding Kærlighedssang), af Feride Istogu Gillesberg (sopran) og

Michelle Rasmussen (klaver). Dernæst introducerede formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg, Helga Zepp-LaRouche, som på smukkeste og mest optimistiske vis førte publikken igennem en tour-de-force af den nuværende politiske situation med såvel befolkningens afvisning af det nuværende paradigme gennem Brexit, Hillary Clintons valgnederlag til Donald Trump og det italienske "Nej", som et forsøg på at skabe kaos (og krig) inden Donald Trumps indsættelse den 20. januar. Dertil kom en fremstilling af det nye globale paradigme, som allerede er ved at overtage verden, illustreret ved Kinas politik for Den Nye Silkevej – som den kommende amerikanske administration skal finde sin plads i – og den videre udvikling, der er nødvendig, hvis menneskeheden skal finde sin sande identitet. Hele talen og den efterfølgende diskussion kan ses, høres og læses på: www.schillerinstitut.dk/si/?p=16773.

Download (PDF, Unknown)

**»Donald Trump og det Nye,
Internationale Paradigme«
(DANSK) Helga Zepp-LaRouches
hovedtale
ved Schiller**

Instituttet/EIR's seminar i København, 12. dec., 2016.

Jeg mener, at vi bør være meget glade, for hvis dette alt sammen går den rigtige vej; og det er for en stor del vores personlige forpligtelse at hjælpe, og jeg beder jer alle sammen om ikke at være passive tilskuere, men gå med i Schiller Instituttet for at være med til at implementere disse visioner og disse ideer, for så vil vi blive meget heldige med, at vi i vores levetid kan leve det nye paradigme. Og det nye paradigme vil blive første gang, menneskets værdighed vil blive virkeliggjort, og jeg mener, at det er en meget, meget vigtig mission, som vi alle bør vedtage.

Download (PDF, Unknown)

(Efterfølgende spørgsmål og svar, engelsk udskrift: [Klik her.](#))

København, 12. december, 2016 – I dag var Helga Zepp-LaRouche særlig gæstetaler ved et Schiller Institut/EIR-seminar i København, med titlen, »Donald Trump og det Nye, Internationale Paradigme«. Otte diplomater fra seks lande deltog, inklusive to ambassadører. Nationer fra Vesteuropa, Sydvestasien, Vest- og Østasien var repræsenteret, samt fra Afrika. Desuden deltog henved 30 af Schiller Instituttets medlemmer og kontakter, såvel som også et par repræsentanter for diverse danske og internationale organisationer.

Arrangementet indledtes af en forestilling, hvor Feride Istogu Gillesberg og Michelle Rasmussen fremførte en kinesisk kærlighedssang. Dernæst introducerede formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg, Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, Helga Zepp-LaRouche, ved at beskrive den historiske rolle, hun har spillet i skabelsen af politikken med Den Nye Silkevej.

Helga Zepp-LaRouche indledte sin meget inspirerende og dybtgående tale med den revolution imod globalisering, som Brexit, Trumps valgsejr og Nej-resultatet i den italienske folkeafstemning udgør. Hun kom med en vurdering af potentialet i nogle af Trumps hidtidige erklæringer og udnævnelser og gik dernæst videre med en detaljeret diskussion af de to, modstridende paradigmer, der eksisterer i verden i dag. Dernæst opløftede Helga tilhørerne med Krafft Ehrickes og Nicolaus Cusanus' skønne ideer. Hun konkluderede med en appel til de tilstedeværende om ikke at handle som tilskuere på historiens scene, men derimod, sammen med os, at gå med i kampen for det nye paradigme.

Herefter fulgte en intens, timelang diskussion, hvor der kom spørgsmål fra alle de forskellige grupper, der var repræsenteret. Helga afsluttede mødet med at udfordre tilhørerne til at beslutte, hvad de ønsker at bruge deres liv til; hvilket mærke, som vil være til gavn for hele menneskeheden langt ud i fremtiden, ønsker de at sætte? Et udskrift af Helgas svar vil ligeledes snarest blive udlagt her på hjemmesiden.

Helgas tale og efterfølgende diskussion havde en dybtgående virkning på alle de tilstedeværende.